

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

23. september 2010

SAMLENOTAT

Rådsmøde (retlige og indre anliggender) og mødet i de blandede udvalg den 7.-8. oktober 2010

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 1. oktober 2010 – dagsordenspunkt rådsmøde (retlige og indre anliggender) og mødet i de blandede udvalg den 7.-8. oktober 2010 - vedlægges Integrationsministeriets samlenotat om de punkter, der forventes optaget på dagsordenen.

Brian Mikkelsen

NOTAT

Dato: 22. september 2010

Kontor: Internationalt

**Samlenotat til brug for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 7. – 8. oktober
2010 – Integrationsministeriets punkter**

Dagsordenspunkt 10): Det fælles europæiske asylsystem (CEAS).....	2
Dagsordenspunkt 11): Forslag til direktiv om indrejse- og opholdsbetingelser for virksomhedsinternt udstationerede tredjelandstatsborgere (KOM(2010)378)	9
Dagsordenspunkt 12): Forslag til direktiv om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på sæsonarbejde(KOM(2010)379)	17
Dagsordenspunkt 13): Grønbog om familiesammenføring	24
Dagsordenspunkt 14): Forslag om ændring af visumforordningen vedrørende Taiwan og Nordmarianerne (KOM(2010)358).	27
Dagsordenspunkt 15): Forslag om undertegnelse og indgåelse af aftaler mellem Den Europæiske Union og Brasilien om fritagelse for visum til kortvarigt ophold (Kom (2010) 409, Kom (2010) 410, Kom (2010) 419 og (Kom (2010) 420)	30
Dagsordenspunkt 16): Status for gennemførelsen af visuminformationssystemet (VIS)	34
Dagsordenspunkt 17): Kommissionens sjette rapport om visumreciprocitet	37
Dagsordenspunkt 18): Rådets afgørelser om indgåelse af en aftale mellem Den Europæiske Union og Pakistan vedrørende tilbagesendelse af personer med ulovligt ophold (KOM(2009)106).....	40
Dagsordenspunkt 19) (Tidlig forelæggelse) Forslag til ændring af Frontex-forordningen (KOM (2010) 61).....	43

Dagsordenspunkt 10): Det fælles europæiske asylsystem (CEAS)*.

Revideret notat – ændringer i forhold til notat forud for 30. november 2009 er markeret med kursiv.

Resumé:

På rådsmødet den 7.-8. oktober 2010 forventes formandskabet at give en status over handlingerne vedrørende de af Kommissionen foreslåede retsakter til gennemførelse af anden fase af det fælles europæiske asylsystem (CEAS) samt at konkludere på diskussionerne på en ministerkonference om asyl den 13.-14. september 2010 i Bruxelles. Redegørelser har ikke i sig selv lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser, og nærhedsprincippet er overholdt. Forslagene er alle omfattet af forbeholdet. Regeringen vil tage formandskabets redegørelse for status til efterretning.

1. Baggrund

Af Haag-programmet (arbejdsprogrammet for politikker på området for retlige og indre anliggender for perioden 2005-2009), vedtaget af Det Europæiske Råd i november 2004 fremgår, at formålet med anden fase af det fælles europæiske asylsystem er at få indført en fælles asylprocedure og en ensartet status for personer, der bevilges asyl eller subsidær beskyttelse. Det fremgår endvidere, at anden fase skal bygge på Flygtningekonventionen og andre relevante traktater og baseres på en grundig og fuldstændig evaluering af de retsinstrumenter, der er vedtaget i første fase. Kommissionen opfordres til at afslutte evalueringen af retsinstrumenterne fra første fase i 2007 og forelægge andenfaseinstrumenterne og -foranstaltningerne for Rådet og Europa-Parlamentet til vedtagelse inden udgangen af 2010.

Med vedtagelsen af den europæiske pagt om indvandring og asyl af Det Europæiske Råd den 15.-16. oktober 2008 blev deadline for gennemførelsen af anden fase af det europæiske asylsystem udskudt til senest 2012.

Gennemførelsen af anden fase af det europæiske asylsystem kræver ændringer af Dublin-forordningen, Eurodac-forordningen, modtagelsesdirektivet, flygtningedefinitionsdirektivet og asylproceduredirektivet.

Den 3. december 2008 fremsatte Kommissionen forslag til ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der

* Forslagene blev oprindeligt fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Efter Lissabontraktatens ikrafttræden har forslagene nu hjemmel i TEUF afsnit V. Protokollen om Danmarks Stilling finder fortsat anvendelse.

er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (Dublin-forordningen) (KOM(2008) 820), forslag til ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af "EURODAC" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-forordningen (EURODAC-forordningen) (KOM(2008) 825) og forslag til ændring af direktivet om modtagelsesforhold for asylansøgere (modtagelsesdirektivet) (KOM(2008) 815).

Kommissionen fremsatte den 18. februar 2009 forslag til forordning om oprettelse af et europæisk asylstøttekontor (Asylstøttekontoret) (KOM(2009) 66).

Kommissionen fremsatte ligeledes den 18. februar 2009 forslag til beslutning om ændring af beslutning nr. 573/2007/EF om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 for så vidt angår inddragelse af finansieringen af visse fællesskabsforanstaltninger og ændring af finansieringsloftet (beslutning om ændring af flygtningefonden) (KOM(2009) 67) med forslag om omprioritering af midler fra Flygtningefonden til Asylstøttekontoret.

Kommissionen fremsatte den 2. september 2009 to meddelelser med forslag til et fælles EU-program for genbosætning: KOM(2009) 447 om oprettelse af et fælles EU-genbosættelsesprogram og KOM(2009) 456 med forslag til beslutning om ændring af beslutning nr. 573/2007/EF om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme og om ophævelse af Rådets beslutning 2004/904/EF (Det fælles EU-program for genbosætning).

Kommissionens forslag om oprettelse af et europæisk asylstøttekontor, det tilhørende forslag om ændring af den europæiske flygtningefond og Kommissionens forslag til et fælles EU-program for genbosætning betragtes generelt som delelementer af anden fase af det fælles europæiske asylsystem.

Kommissionen vedtog på sit møde den 21. oktober 2009 at fremsætte de sidste to forslag på asylområdet til gennemførelse af anden fase af det fælles europæiske asylsystem: 1) forslag til direktiv om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som berettigede til international beskyttelse, deres status og indholdet af en sådan beskyttelse (omarbejdning) (flygtningedefinitionsdirektivet) (KOM(2009) 551) og 2) forslag til direktiv om minimumsstandarder for procedurer i medlemsstaterne for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (omarbejdning) (asylproceduredirektivet) (KOM(2009) 554).

På det uformelle rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 15.-16. juli 2010 blev formandskabets foreslåede prioritering af fire retsakter på området drøftet af de øvrige medlemsstater. De fire retsakter er Dublin- og EURODAC-forordningen, flygtningedefinitionsdirektivet og forslaget om at udvide anvendelsesområdet for direktivet om fastboende udlændinge til at omfatte personer med international beskyttelse.

Forhandlingerne om asylproceduredirektivet og direktivet om modtageforhold, der forventes at få en længere varighed, blev dermed udskudt til kommende formandskaber.

Det belgiske EU-formandskab afholdt den 13.-14. september 2010 en ministerkonference om asyl i Bruxelles med deltagelse af EU-medlemsstater, Kommissionen, Europa-Parlamentet UNHCR, ECRE, DIIS fra Danmark og andre NGO'er.

På rådsmødet den 7.-8. oktober 2010 ventes formandskabet at give en status på forhandlingerne om asylretsakterne samt give en redegørelse for udbyttet af ministerkonferencen om asyl den 13.-14. september 2010. Det kan ikke udelukkes, at formandskabet forinden vil fremlægge rådskonklusioner herom.

2. Formål og indhold

Dublin- og EURODAC-forordningerne (KOM(2008) 820 henholdsvis KOM(2008) 825.

Forslagene ændrer de eksisterende retsakter på området, dvs. forordning 343/2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (Dublin-forordningen) og forordning 2725/2000 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen (Eurodac-forordningen).

Sagerne har tidligere været forelagt i den nationale EU-procedure.

Modtagelsesdirektivet (KOM(2008) 815)

Forslaget ændrer det eksisterende direktiv 2003/9/EF om fastsættelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne (modtagelsesdirektivet).

Ændringsforslaget til modtagelsesdirektivet indeholder blandt andet forslag om at øge den økonomiske bistand til asylansøgere, således at der ydes bistand på niveau med medlemsstatens egne statsborgere, samt en udvidet adgang til arbejdsmarkedet for asylansøgere i den medlemsstat, hvori den pågældende opholder sig, således at der gives adgang på arbejdsmarkedet efter en periode på højst seks måneder efter indgivelse af ansøgningen om international beskyttelse.

Sagen har tidligere været forelagt i den nationale EU-procedure. *Som følge af drøftelserne på det uformelle rådsmøde den 15.-16. juli 2010 har formandskabet besluttet at udskyde forhandlingerne om modtagelsesdirektivet.*

Flygtningedefinitionsdirektivet (KOM(2009) 551)

Forslaget ændrer det eksisterende direktiv 2004/83/EF om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse (flygtningedefinitionsdirektivet).

Forslaget ændrer overordnet ikke på beskyttelsesniveauet i det eksisterende direktiv. Der er dog en række tekniske ændringer i forslaget, og forslaget indfører i det væsentligste samme

rettigheder for personer, der opfylder betingelserne for at være flygtning henholdsvis har ret til subsidiær beskyttelse.

Grundnotat er oversendt til Folketinget.

Asylproceduredirektivet (KOM(2009) 554)

Forslaget ændrer det eksisterende direktiv 2005/85/EF om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne (asylproceduredirektivet).

Forslaget indeholder en lang række ændringer, som for de flestes vedkommende dels giver flere rettigheder for asylansøgeren, dels vil kræve flere ressourcer til sagsbehandlingen.

Grundnotat er oversendt til Folketinget.

Som følge af drøftelserne på det uformelle rådsmøde den 15.-16. juli 2010 har formandskabet besluttet at udskyde forhandlingerne om asylproceduredirektivet.

Fælles EU-program for genbosætning (KOM(2009) 447 og KOM(2009) 456)

Kommissionens forslag til et EU-program for genbosætning (Kommissionens meddelelser KOM(2009) 447 og KOM(2009) 456) består dels af et ændringsforslag til Den Europæiske Flygtningefond (ændringsforslag til beslutning nr. 573/2007/EF af 23. maj 2007) med henblik på fra år til år at kunne fastlægge kriterierne for, hvilke kategorier af genbosatte personer der udløser bidrag til medlemsstaterne, dels overvejelser om praktisk samarbejde mellem medlemsstaterne om genbosætning, der vil kunne koordineres af det europæiske asylstøttekontor.

Sagen har tidligere været forelagt i den nationale EU-procedure.

Asylstøttekontoret (KOM(2009) 66)

Forslaget vedrører oprettelsen af et europæisk asylstøttekontor til fremme af praktisk samarbejde mellem medlemsstaterne på asylområdet. Der blev opnået politisk enighed om forslaget på rådsmødet den 30. november 2009.

Forslaget blev vedtaget som Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) Nr. 439/2010 af 19. maj 2010 om oprettelse af et europæisk asylstøttekontor.

Ændring af den Europæiske Flygtningefond (KOM (2009) 67)

Forslaget vedrører en omprioritering af midler fra Flygtningefonden til Asylstøttekontoret og skal ses i sammenhæng med forslaget om at etablere dette.

Sagen har tidligere været forelagt i den nationale EU-procedure.

Ministerkonference

Formålet med ministerkonferencen den 13.- 14. september 2010 var at få en større klarhed om, hvorledes der på bedste vis opnås kvalitet og effektivitet i asylsagsbehandlingen på eu-

ropæisk niveau, herunder med hensyntagen til den aktuelle situation i nogle af EU's medlemsstater, hvor der er et stort pres på asylsystemerne, og med hensyntagen til de forslag, der allerede er fremlagt fra Kommissionens side.

På konferencen drøftede ministrene følgende tre spørgsmål:

- 1) I Stockholm-programmet genkalder Det Europæiske Råd sig vigtigheden af fælles regler, så vel som en bedre og mere sammenhængende anvendelse af dem for at undgå eller reducere sekundære bevægelser inden for EU og øge den gensidige tillid imellem medlemsstaterne. Det Europæiske Råd anerkender endvidere asylstøttekontoret (EASO) som et instrument til at udvikle og implementere det fælleseuropæiske asylsystem. Hvad skal være de retningsgivende principper for de igangværende forhandlinger om retsakter? Hvilke elementer kan bedst behandles gennem forøget praktisk samarbejde for at komplementere de fælles regler?
- 2) Hvordan kan intra-europæisk solidaritet og ansvarsfordeling blive forstærket ved hjælp af en omfattende tilgang til finansiel, fysisk (forstået som relokation/omfordeling) og materiel solidaritet? Hvilke aktiviteter skal det Europæiske Asylstøttekontor deltage i med henblik på at bidrage til en fair og effektiv ansvarsfordeling mellem EU's medlemsstater.
- 3) Når asylstøttekontorets formål tages i betragtning, hvilke aktiviteter skal så være det primære fokus for kontoret? Hvilke former for god praksis, der identificeres i løbet af konferencen, skal videreudvikles af asylstøttekontoret?

På konferencen havde mange lande fokus på styrket praktisk samarbejde i relation til udfordringer som forbedrede og effektive asylprocedurer, indsamling af baggrundsinformationer, teknisk og kapacitetsmæssig bistand til EU-lande under pres, udsendelse, håndtering af uledsagede mindreårige, samarbejde med tredjelande om kapacitetsopbygning og frivillig intra-EU omfordeling. Formanden for Europa-Parlamentets LIBE-udvalg var ligesom UNHCR og flere ikke-statslige aktører tilhængere af både en suspensionsmekanisme i Dublin-forordningen og et omfordelingssystem. Det kan ikke udelukkes, at formandskabet vil fremlægge et udkast til rådskonklusioner om resultaterne af konferencen. Et sådant udkast er dog endnu ikke fremlagt.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Sagen har ikke i sig selv konsekvenser for dansk ret.

På grund af Danmarks forbehold på området for retlige og indre anliggender deltager Danmark ikke i vedtagelsen af de af Kommissionen fremsatte forslag, der alle er fremsat med hjemmel i EF-traktatens afsnit IV (efter Lissabon-traktaten TEUF kapitel V), og disse er hverken bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

Det bemærkes, at Danmark har parallelaftaler i forhold til de eksisterende Dublin- og Eurodac-forordninger, der giver Danmark ret til at fortsætte med at være tilsluttet disse retsakter med ændringer på mellemfolkeligt grundlag, såfremt Danmark giver meddelelse til Kommissi-

sionen inden 30 dage efter vedtagelsen om, at Danmark vil gennemføre indholdet af ændringerne i sin lovgivning.

Der henvises i øvrigt til de specifikke notater for de enkelte sager, hvori der er redegjort nærmere for de enkelte forslag og herunder for gældende dansk ret og forslagernes konsekvenser herfor.

Vedrørende Dublin-forordningen, EURODAC-forordningen, modtagelsesdirektivet og forslaget til ændring af den Europæisk Flygtningefond henvises til notater forud for rådsmødet den 4.-5. juni 2009.

Vedrørende Det Europæiske Asylstøttekontor og Det Europæiske Genbosætningsprogram henvises til *notater forud for rådsmødet den 30. november 2009*.

Vedrørende flygtningedefinitionsdirektivet henvises til grundnotat oversendt til Folketinget den 24. marts 2010.

Vedrørende asylproceduredirektivet henvises til grundnotat oversendt til Folketinget den 18. maj 2010.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen kan tage formandskabets statusredegørelse til efterretning.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Der henvises til de notater, hvori de enkelte forslag er nærmere behandlet, jf. ovenfor under punkt 3.

6. Høring

Sagen har senest været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS) den 16. september 2010.

7. Europa-Parlamentet

Da der er tale om en status fra formandskabet, skal Europa-Parlamentet ikke høres.

8. Nærhedsprincippet

Da der er tale om en status fra formandskabet, er spørgsmålet om nærhedsprincippet ikke relevant.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Da der er tale om en status fra formandskabet er spørgsmålet om statsfinansielle eller samfunds økonomiske konsekvenser ikke relevant.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik er blevet orienteret om status på arbejdet med det fælles europæiske asylsystem i notat forud for rådsmødet den 30. november 2009.

Med hensyn til forslagene til ændring af Dublin-forordningen, Eurodac-forordningen, modtagelsesdirektivet og forslaget til ændring af beslutningen om den Europæiske Flygtningefond kan i øvrigt henvises til notaterne forud for rådsmødet den 4.-5. juni 2009.

Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik er senest blevet orienteret om forslagene om oprettelse af et europæisk asylstøttekontor og et fælles europæisk genbosætningsprogram forud for rådsmødet den 30. november 2009.

Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik er senest blevet orienteret om flygtningedefinitionsdirektivet ved grundnotat oversendt til Folketinget den 24. marts 2010, og om asylproceduredirektivet ved grundnotat oversendt til Folketinget den 18. maj 2010.

Dagsordenspunkt 11): Forslag til direktiv om indrejse- og opholdsbetingelser for virksomhedsinternt udstationerede tredjelandstatsborgere (KOM(2010)378)*

Nyt notat

Resumé:

Kommissionen har den 13. juli 2010 fremsat et forslag om indrejse- og opholdsbetingelser for virksomhedsinternt udstationerede. Kommissionen ventes at præsentere forslaget på rådsmødet. Formålet med direktivet er specifikt rettet mod at reagere effektivt og hurtigt på efterspørgslen efter ledere og kvalificerede medarbejdere til filialer og datterselskaber af multinationale selskaber ved at etablere gennemsigtige og harmoniserede procedurer og rettigheder for virksomhedsinternt udstationerede. Derved ønskes der skabt mere attraktive vilkår for denne gruppe og deres familie med henblik på at styrke konkurrenceevnen i EU. Forslaget skønnes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Danmark deltager som følge af forbeholdet ikke i vedtagelsen af forslaget og er ikke bundet heraf, hvorfor det hverken får lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser for Danmark. Regeringen er umiddelbart positiv over for forslag, der fremmer tiltrækningen af kvalificeret arbejdskraft til EU, men de enkelte elementer i forslaget vil dog skulle vurderes nærmere.

1. Baggrund

I Kommissionens meddelelse fra december 2005, "Politikplan for lovlig migration" (KOM(2005)669), blev det fastsat, at der mellem 2007 og 2009 skulle vedtages forslag til fem retsakter om arbejdskraftindvandring, herunder forslag til et direktiv om virksomhedsinternt udstationerede. I Stockholmprogrammet, som Det Europæiske Råd vedtog den 10.-11. december 2009, blev Kommissionen og Rådet opfordret til at fortsætte gennemførelsen af politikplanen for lovlig migration, som anerkender, at en øget arbejdskraftindvandring kan bidrage til øget konkurrenceevne og økonomisk vitalitet og samtidigt afhjælpe de store demografiske udfordringer, som EU står overfor i fremtiden.

På den baggrund har Kommissionen den 13. juli 2010 fremsat forslag om indrejse- og opholdsbetingelser for virksomhedsinternt udstationerede tredjelandstatsborgere.

Forslaget er fremsat med hjemmel i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) artikel 79, nr. 2, litra a og b, og skal vedtages med kvalificeret flertal i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure med Europa-Parlamentet jf. artikel 294 i TEUF.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagel-

*Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEUF, afsnit V. Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet til Lissabon-traktaten, finder derfor anvendelse.

se af foranstaltninger, der foreslås i henhold til tredje del, afsnit V, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 7. - 8. oktober 2010 ventes Kommissionen at præsentere sit forslag, og der vil formentlig være en overordnet drøftelse af sagen.

2. Formål og indhold

Kommissionen anfører i forslaget, at det som følge af globaliseringen af erhvervslivet, den øgede internationale handel og væksten i og spredningen af multinationale selskaber samt den løbende omstrukturering og konsolidering af mange sektorer i de senere år er blevet stadig vigtigere for erhvervslivet hurtigt at kunne reagere på nye udfordringer, overføre knowhow til deres fremtidige ledere og harmonisere kvalifikationerne i hvert af de lande, hvor virksomheden er aktiv.

Formålet med direktivet er specifikt rettet mod at reagere effektivt og hurtigt på efterspørgslen efter ledere og kvalificerede medarbejdere til filialer og datterselskaber af multinationale selskaber ved at etablere gennemsigtige og harmoniserede procedurer og rettigheder for virksomhedsinternt udstationerede. Derved skabes mere attraktive vilkår for denne gruppe og deres familie med henblik på at styrke konkurrenceevnen i EU.

I Kommissionens forslag fastsættes en forenklet procedure for virksomhedsinternt udstationerede medarbejders indrejse. Ifølge forslaget skal den udstationerede have en stilling som leder, specialist eller kandidattrainee. Definitionerne af disse tre kategorier er allerede kendt af medlemsstaterne, idet de svarer til 25 EU-landes specifikke forpligtigelser indgået inden for rammerne af den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS). GATS giver blandt andet mulighed for, at virksomhedsintern udstationerede fra tredjelande kan opholde sig midlertidigt og arbejde i EU som led i udveksling af tjenesteydelser i servicesektorerne i op til højst tre år for ledere og specialister og ét år for kandidattrainees.

Retten er baseret på:

- at der er tale om en international virksomhed med en eller flere enheder etableret uden for en medlemsstats område og en eller flere enheder etableret i medlemsstaterne ("værtsenheder").
- at tredjelandsskatsborgere udstationeres fra en virksomhed, der er etableret i et tredjeland, og hvortil tredjelandsskatsborgeren er bundet af en arbejdsaftale, til en enhed i EU, der tilhører sammen koncern.

Udstationering i medfør af Kommissions forslag finder - i modsætning til GATS - ikke kun anvendelse inden for servicesektoren eller i forbindelse med udveksling af tjenesteydelser og kan ske fra et tredjeland, der ikke er part i en handelsaftale. Dette forslags anvendelsesområde er derfor bredere end det, der følger af handelsforpligtelserne i GATS.

Det følger af forslaget artikel 2, stk. 2 (c), at forslaget ikke finder anvendelse for tredjelandsstatsborgere, der som led i udveksling af tjenesteydelser i medfør af TEUF artikel 56 udfører aktiviteter på vegne af virksomheder, der er etableret i en anden medlemsstat, herunder personer, der er udstationeret af virksomheder, der er etableret i en medlemsstat, som led i udveksling af tjenesteydelser i overensstemmelse med udstationeringsdirektivet (96/71/EF). Forslaget finder desuden ikke anvendelse for tredjelandsstatsborgere, der ansøger om ophold i en medlemsstat som forskere i medfør af forskerdirektiv (2005/71/EF) jf. artikel 2, stk. 2 (a).

Der kræves ingen arbejdsmarkedstest for de tre kategorier, som er omfattet af forslaget, da dette kriterium ifølge Kommission ville være i strid med formålet med at etablere en gennemsigtig og forenklet ordning samt med EU's forpligtelser i medfør af GATS og bilaterale aftaler. Arbejdsmarkedstest er en vurdering af, om der allerede er tilgængelig dansk, herboende udenlandsk eller i EU boende arbejdskraft der på kvalificeret hvis kan varetage et konkret arbejde, eller om det pågældende arbejde er af en sådan særlig karakter, at opholds- og arbejdstilladelse kan anbefales

Ifølge forslaget artikel 3 defineres ledere (c), specialister (f) og kandidattrainees (g) som:

- **Leder:** Personer i en overordnet stilling som hovedsageligt forestår ledelsen af værtsenheden, og som i generel tilsyns- og ledelsesmæssig henseende først og fremmest hører under virksomhedens bestyrelse eller aktionærer eller tilsvarende; denne funktion omfatter: ledelse af værtsenheden eller en afdeling eller underafdeling af værtsenheden, tilsyn og kontrol med det arbejde, der udføres af andre tilsyns-, fag- eller ledelsesmedarbejdere, med bemyndigelse til personligt at ansætte og afskedige eller anbefale ansættelse.
- **Specialist:** Personer der besidder en for værtsenheden vigtig og særlig branchespecifik viden, idet der ikke alene tages hensyn til viden, der er specifik for værtsenheden, men også til, om personen har et højt kvalifikationsniveau inden for en type arbejde eller handel, som kræver særlig faglig viden.
- **Kandidattrainee:** Personer med en videregående uddannelse, der udstationeres med henblik på at øge den pågældendes viden og erfaringer i virksomheden med henblik på en ledelsesstilling i virksomheden.

Ligeledes kan medlemsstaterne fastsætte, at de omfattede personer nyder gunstigere rettigheder, fx mht. ansættelsesvilkår, end dem, der følger af direktivet, jf. omtalen nedenfor.

Artikel 5, stk. 1, i forslaget lister en lang række krav, som ansøgeren skal opfylde for at få en opholds- og arbejdstilladelse som virksomhedsinternt udstationeret. Der skal blandt andet fremlægges dokumentation for, at udstationeringen reelt finder sted mellem to enheder i samme koncern.

Herudover skal der være en gyldig ansættelseskontrakt, der beskriver de opgaver, den pågældende har fået pålagt, samt vedkommendes løn, som skal være i overensstemmelse med de arbejds- og ansættelsesvilkår, der er omhandlet i artikel 3 i udstationeringdirektivet (96/71/EF). I kontrakten skal det eller de steder, hvor udstationeringen sker og dens varighed være anført, og den skal indeholde bevis for, at den udstationerede skal varetage en stilling i værtsenheden som leder, specialist eller kandidattrainee.

Tredjelandstatsborgere, der ansøger om indrejse som kandidattrainees, skal desuden fremlægge dokumentation for, at de reelt vil følge et uddannelsesforløb og ikke vil blive anvendt som normal arbejdskraft. Der kræves derfor en uddannelsesaftale med en beskrivelse af uddannelsesprogrammet, dets varighed og betingelserne for at kontrollere, at traineen følger programmet.

Artikel 5, stk. 2, understreger endvidere, at medlemsstaten har ret til at stille de samme krav til den udstationerede, som gælder for en tilsvarende dansk arbejdstager i medfør af national ret.

I forslagets artikel 6, 7 og 8 fastsættes de obligatoriske og de mulige årsager til afslag samt til inddragelse og manglende forlængelse, herunder manglende opfyldelse af kriterierne og sanktioner mod arbejdsgivere for sort arbejde eller ulovlig ansættelse, jf. sanktionsdirektivet (2009/52/EF). Også det forhold, at der eksisterer kvoter kan resultere i afslag. Hvis betingelserne i artikel 5 ikke er opfyldt, bør medlemsstaterne holde værtsenheden ansvarlig herfor og pålægge passende sanktioner, såsom økonomiske sanktioner.

Ifølge artikel 11 vil en ansøger, der opfylder indrejsekriterierne, modtage en særlig opholdstilladelse, der giver indehaveren ret til at arbejde som virksomhedsinternt udstationeret på betingelserne i artikel 14. Der kræves ingen yderligere arbejdstilladelse, og opholdstilladelsen kan gives med varighed op til tre år for ledere og specialister og ét år for kandidattrainees. Der gives en kort frist (30 dage) til at behandle ansøgningerne, som ledsages af forskellige procedurermæssige garantier, herunder mulighed for at anfægte afgørelser om afslag på ansøgningen ad rettens vej og krav om, at myndighederne skal begrunde sådanne afgørelser, jf. artikel 12.

I henhold til direktivets artikel 13 og 14 opnår en virksomhedsinternt udstationeret en række rettigheder, herunder ret til ophold på hele medlemslandets område og ligebehandling med egne statsborgere i forhold til blandt andet foreningsfrihed, anerkendelse af kvalifikationer samt udbetaling af aldersbestemt pension og sygesikring i henhold til de grene af socialsikringsordninger, der er defineret i artikel 3 i forordning (EF) nr. 883/04, uden at dette påvirker eksisterende bilaterale aftaler. I tilfælde af mobilitet mellem medlemsstater, og medmindre andet gælder i henhold til eksisterende bilaterale aftaler, finder forordning (EF) nr. 859/2003 anvendelse. Der er tale om en minimumsregulering, der ikke afholder medlemslandene fra at anvende mere favorable ordninger jf. artikel 4.

Det fremgår af artikel 15, at familiesammenføringsdirektivet (2003/86/EF) finder anvendelse – dog med en række undtagelser som skal skabe en mere attraktiv ordning for virksomhedsinternt udstationerede, i overensstemmelse med lignende ordninger, der allerede

eksisterer i medlemsstaterne og i andre lande. Der fastsættes således bestemmelser om umiddelbar familiesammenføring i den første opholdsstat. For at nå det mål fjernes blandt andet kravet i familiesammenføringsdirektivet om, at referencen skal have opnået tilladelse med henblik på permanent ophold. Der er endvidere fastsat bestemmelse om, at der først bør træffes eventuelle nationale integrationsforanstaltninger, når familiemedlemmerne er på EU's område.

Endeligt indeholder forslaget artikel 16 en regulering af mobilitet mellem medlemsstaterne. En tredjelandsstatsborger, der har fået tilladelse til indrejse som virksomhedsinternt udstationeret, og som opfylder betingelserne i artikel 5, kan udføre en del af sine opgaver i en enhed inden for samme koncern, der er etableret i en anden medlemsstat, på grundlag af den første opholdstilladelse og et supplerende dokument, hvori er nævnt de enheder i koncernen, hvor vedkommende må arbejde. Den anden medlemsstat skal informeres om de vigtigste betingelser for denne mobilitet. Den kan kræve, at der er udstedt en opholdstilladelse, hvis arbejdet varer mere end tolv måneder, men den kan ikke kræve, at den virksomhedsinternt udstationerede skal forlade dens område for at indgive ansøgninger.

3. Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

Forslaget vedtages med hjemmel i TEUF afsnit V, art. 79, stk. 2, litra a) og b). Forslaget får derfor ingen lovgivningsmæssige konsekvenser, da Danmark i medfør af Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i vedtagelsen, og direktivet derfor ikke vil blive bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Om de danske regler kan oplyses, at der efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 4, kan gives en koncernopholdstilladelse til en udenlandsk medarbejder, der er ansat i en international koncern, der er etableret i Danmark og i mindst et andet land, der skal arbejde for den danske del af virksomheden i forbindelse med et innovativt, udviklingsmæssigt eller uddannelsesmæssigt formål.

Der er følgende betingelser:

- Ansøgeren skal dokumentere, at han/hun på ansøgningstidspunktet er fastansat i den udenlandske del af koncernen eller virksomheden. Ordningen omfatter således ikke vikarer.
- Ansøgeren skal ved ansættelsen hos den danske virksomhed dokumentere fortsat at have tilknytning til den udenlandske enhed. Der må ikke være tale om et egentligt skift af ansættelsesforhold.
- Arbejdet i Danmark skal have et innovativt, projektmæssigt eller uddannelsesmæssigt formål. Der må ikke være tale om almindelige driftsopgaver. Der skal foreligge en erklæring fra virksomheden herom.
- Ansættelsen skal i de perioder, hvor den pågældende opholder sig og arbejder i Danmark, foregå efter sædvanlige danske løn- og ansættelsesvilkår.

Der stilles ikke specifikke krav til ansøgerens uddannelse.

Ansøger må ikke påbegynde arbejdet hos den danske virksomhed, før der er meddelt koncernopholdstilladelse. Virksomheden kan på forhånd søge om en koncerngodkendelse. Det er ikke et krav, at virksomheden på forhånd har en koncerngodkendelse, men hvis det er tilfældet, kan efterfølgende ansøgninger om koncernopholdstilladelse i forbindelse med konkrete ansættelser behandles betydeligt hurtigere.

En koncerngodkendelse kan gives til en dansk virksomhed, som er del af en international koncern med udenlandske moder-, søster- eller datterselskaber, eller som har divisioner, filialer eller kontorer i udlandet. Virksomheden skal opfylde følgende betingelser:

- Virksomheden skal kunne dokumentere at være en del af en international koncern, der er omfattet af moder-, søster- eller datterselskab eller at have afdelinger, divisioner, filialer eller kontorer i mindst ét andet land end Danmark.
- Der skal være minimum 10 ansatte i den danske virksomhed.
- Løn og ansættelsesvilkår skal generelt på den danske virksomhed være sædvanlige efter danske forhold. Er virksomheden ikke omfattet af overenskomst, skal den erklære, at den lever op til dette krav.
- Den danske virksomhed skal være registreret hos SKAT som indeholdelsespligtig efter kildeskatteloven.
- Den danske virksomhed må ikke være ramt af lovlig konflikt.
- Antallet af udenlandske ansatte med koncernopholdstilladelse skal stå i rimeligt forhold til det samlede antal ansatte.
- De relevante udenlandske enheder skal udføre reel virksomhedsdrift.

Koncerngodkendelsen gives for tre år med mulighed for forlængelse. Ved forlængelse af godkendelsen er det et krav, at virksomhedens forhold fortsat lever op til betingelserne.

Efter praksis gives der endvidere opholds- og arbejdstilladelse til en udlænding, som skal være trainee i en dansk virksomhed, såfremt der er særlige erhvervs- og uddannelsesmæssige grunde til, at traineearbejdet skal udføres af den pågældende. Der stilles endvidere krav om, at der foreligger et dokumenteret strategisk samarbejde/partnerskab mellem virksomheden i Danmark og en virksomhed/organisation i udlændingens hjemland og en beskrivelse af uddannelses- og/eller kursusforløbet, samt at løn- og ansættelsesvilkår er sædvanlige efter danske forhold.

Artikel 14, stk. 2, litra c i forslaget kan desuden have konsekvenser for tredjelandsstatsborgers muligheder for at opnå ret til pension i Danmark og ret til eksport af pension, idet der i pensionsloven er visse karenperioder i forhold til muligheden for at opnå ret til dansk pension.

Direktivet berører ikke muligheden for at kræve, at det arbejde, for hvilket der udstedes arbejdstilladelse, skal være på sædvanlige vilkår hvad angår løn osv.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er umiddelbart positiv over for forslag, der fremmer tiltrækningen af kvalificeret arbejdskraft til EU, men de enkelte elementer i forslaget vil dog skulle vurderes nærmere.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Der foreligger ikke offentlige tilkendegivelser om de andre landes holdninger.

6. Høring

Forslaget har været drøftet i Specialudvalget for Asyl- og Indvandringsarbejdet (SPAIS) den 16. september 2010.

Dansk Arbejdsgiverforening (DA) og Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA) oplyser i høringssvar af henholdsvis 19. og 20. august 2010, at de er positive overfor forslaget, som skaber gennemsigtige og forenklede procedurer, der kan afhjælpe den mangel på kvalificeret arbejdskraft, som i lyset af den demografiske udvikling vil opstå i fremtiden.

DA nævner desuden, at det er uklart om henvisningen til kollektive overenskomster i artikel 3, litra n, også omfatter kollektive aftaler, der ikke er gjort alment gældende. DA foreslår, at man i stedet formulerer bestemmelse, således, at "løn- og ansættelsesvilkår skal være sædvanlige efter nationale vilkår".

DA mener, at målgruppen i forslaget, som omfatter ledere, specialister og trainees er for snæver og bør udvides. DA mener endvidere at opholdsperioden på 12 måneder er for kort og bør udvides til tre år. Både DA og FA mener, at det er hensigtsmæssigt, at den tremåneders sagsbehandlingstid, som er fastsat, skal være en maksimal frist, men at det også skal være muligt at behandle en sag i en hurtigere hasteprocedure.

Landsorganisationen i Danmark (LO) kan i sit høringssvar af 30. august 2010 ikke se nogen overbevisende argumentation for behovet for forslaget og påpeger, at den beskyttelse af arbejdstagere, som fremgår af artikel 14 i forhold til blandt andet ligeløn og arbejdsvilkår ikke er tilstrækkelig. LO foreslår derfor en udtrykkelig henvisning til ligebehandlingsprincippet i artikel 45 i Den Europæiske Unions Funktionsmåde både i forslagets art. 2, stk. 2, litra c, samt i artikel 14. LO påpeger endvidere, at artikel 14, stk. 1, henviser til kollektive overenskomster, som anvendes på "hele" nationale områder, hvilket kan give problemer i forhold til de overenskomster, som kun dækker dele af landet.

7. Europa-Parlamentet

Forslaget skal vedtages med kvalificeret flertal i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure jf. artikel 294 i TEUF. Der foreligger endnu ikke et udkast til betænkning fra Europa-Parlamentet.

8. Nærhedsprincippet

Forslaget skønnes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet målene i forslaget ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne. Ifølge Kommissionen finder, at nærhedsprincippet er opfyldt ud fra følgende betragtninger:

- Behandlingen af virksomhedsinternt udstationerede på EU-plan kombineret med betingelserne og procedurerne for denne mobilitet har indvirkning på, hvor attraktiv EU er som helhed, og på, i hvor høj grad multinationale selskaber beslutter sig for at gøre forretninger eller investere i et bestemt område.
- Manglende fleksibilitet for overførsel af virksomhedsinternt udstationerede fra et europæisk koncernhovedkvarter til et andet er et meget stort problem for multinationale selskaber. En indsats på EU-plan er den eneste måde at fjerne den manglende fleksibilitet på.
- Fælles retlige rammer, hvori der fastsættes fælles betingelser for virksomhedsinternt udstationeredes indrejse, herunder deres sociale og økonomiske rettigheder, vil forebygge risikoen for unfair konkurrence.

Den store forskel mellem medlemsstaterne, hvad angår procedurer og ret til midlertidigt ophold, kan være til skade for den ensartede opfyldelse af de internationale forpligtelser, som EU og dets medlemsstater har indgået i forbindelse med WTO-forhandlingerne. Regeringen kan tilslutte sig Kommissionens synspunkt om, at nærhedsprincippet er opfyldt. Direktivet vurderes at give en merværdi til EU ud fra en konkurrencemæssigt synspunkt, idet mere ensartede regler vurderes at gøre det lettere for EU at tiltrække kvalificeret arbejdskraft, og idet dette vil være af betydning for alle medlemsstater, som alle formodes at have internationale virksomheder.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Vedtagelsen af forslaget vil ikke få statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser, da Danmark efter Protokollen om Danmarks særlige stilling ikke deltager i vedtagelsen, og direktivet vil derfor ikke være bindende eller finde anvendelse i Danmark.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Forslaget er ikke tidligere blevet forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Dagsordenspunkt 12): Forslag til direktiv om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på sæsonarbejde(KOM(2010)379)*

Nyt notat

Resumé:

Kommissionen har den 13. juli 2010 fremsat et forslag til direktiv til fastsættelse af betingelser for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på sæsonarbejde. Kommissionen ventes at præsentere forslaget på rådsmødet. Med forslaget ønsker Kommissionen at imødekomme EU's strukturelle behov for sæsonarbejdere, da arbejdskraften inden for dette område internt i EU forventes at blive mindre og mindre i de kommende år. Kommissionen ønsker desuden at imødegå problemer med udnyttelse af visse sæsonarbejdere og med ulovligt ophold og ulovlig beskæftigelse samt sikre ordentlige løn- og arbejdsvilkår for denne persongruppe. Forslaget skønnes umiddelbart at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet, men dette vil blive vurderet nærmere. Danmark deltager som følge af forbeholdet ikke i vedtagelsen af forslaget og er ikke bundet af det, hvorfor det hverken får lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser for Danmark. Regeringen er umiddelbart enig i Kommissionens formål om, at der bør sættes ind over for ulovlig indvandring og beskæftigelse i EU, men er umiddelbart skeptisk over for forslaget. De enkelte elementer findes dog at burde vurderes nærmere, inden den endelige holdning fastlægges.

1. Baggrund

I Kommissionens meddelelse fra december 2005, "Politikplan for lovlig migration" (KOM(2005)669), blev det fastsat, at der mellem 2007 og 2009 skulle vedtages forslag til fem retsakter om arbejdskraftindvandring, herunder et forslag til et direktiv om indrejse- og opholdsbetingelser for sæsonarbejdere. I Stockholmprogrammet, som Det Europæiske Råd vedtog den 10.-11. december 2009, blev Kommissionen og Rådet opfordret til at fortsætte gennemførelsen af politikplanen for lovlig migration, som anerkender, at en øget arbejdskraftindvandring kan bidrage til øget konkurrenceevne og økonomisk vitalitet og samtidigt afhjælpe de store demografiske udfordringer, som EU står overfor i fremtiden.

På den baggrund har Kommissionen den 13. juli 2010 fremsat forslag til fastsættelse af betingelser for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på sæsonarbejde.

Forslaget er fremsat med hjemmel i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) artikel 79, nr. 2, litra a og b, og skal vedtages med kvalificeret flertal i overensstem-

*Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEUF, afsnit V. Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet til Lissabon-traktaten, finder derfor anvendelse.

melse med den almindelige lovgivningsprocedure med Europa-Parlamentet jf. artikel 294 TEUF.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til tredje del, afsnit V, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 7. - 8. oktober 2010 ventes Kommissionen at præsentere forslaget, og der vil muligvis være en helt overordnet drøftelse heraf.

2. Formål og indhold

Formålet med forslaget er ifølge Kommissionen at imødekomme EU's strukturelle behov for sæsonarbejdere, da arbejdskraften indenfor dette område internt i EU forventes at blive mindre og mindre i de kommende år. Kommissionen vil desuden forsøge at imødegå problemet omkring visse sæsonarbejdere og ulovligt arbejde, som ofte også resulterer i udnyttelse samt dårlige løn- og arbejdsvilkår. Det er ifølge Kommissionen gang på gang blevet påvist, at de økonomiske sektorer, hvor der anvendes et stort antal sæsonarbejdere – hovedsagelig landbrug, havebrug og turisme - også er de sektorer, hvor der beskæftiges flest arbejdstagere fra tredjelande uden lovlig opholdstilladelse. Ved at forbedre mulighederne for cirkulær migration – altså muligheden for lovligt at komme og arbejde og vende tilbage til sit hjemland flere gange, vil man således forsøge at afhjælpe problemet med ulovlig arbejdskraft. Endeligt vil bekæmpelse af ulovlig arbejdskraft og lige løn- og arbejdsvilkår beskytte egne EU-borgere mod illoyal konkurrence.

Det anføres i de indledende betragninger til direktivet, at anvendelsen af direktivet ikke berører medlemslandenes ret til at fastlægge antallet af tredjelandsstatsborgere, der kan indrejse fra tredjelande på deres område med henblik på beskæftigelse som sæsonarbejdere, jf. TEUF artikel 79, stk. 5. Det fremgår endvidere, at anvendelsen af direktivet ikke bør berøre princippet om EU-præference, hvad angår medlemslandenes arbejdsmarked, som udtrykt i de relevante bestemmelser i tiltrædelsestraktaterne.

Ifølge forslagets artikel 2 finder det alene anvendelse for tredjelandsstatsborgere, som er bosiddende uden for medlemsstaternes område. Tredjelandsstatsborgere, der er etableret i en medlemsstat, som led i udveksling af tjenesteydelser som omhandlet i artikel 56 i TEUF er ikke omfattet af direktivet. Forslaget giver endvidere ikke nogen selvstændig ret til familiesammenføring.

Definitionen af en sæsonarbejder er ifølge artikel 3 en tredjelandsstatsborger, som tager lovligt midlertidigt ophold i en medlemsstat for at udføre sæsonarbejde – dvs. arbejde som alene udføres på et bestemt tidspunkt på året, og som kræver en større arbejdsstyrke end normalt.

Ifølge artikel 4 forhindrer forslaget ikke gunstigere bestemmelser i bi- eller multilaterale aftaler, som medlemsstaterne eller EU har indgået med tredjelande. Ligeledes kan medlemssta-

terne fastsætte, at de omfattede personer nyder gunstigere rettigheder, fx mht. ansættelsesvilkår, end dem, der følger af direktivet, jf. omtalen nedenfor.

Forslagets artikel 5, stk. 1, indeholder en række kriterier, som en sæsonarbejder fra et tredjeland og dennes arbejdsgiver skal opfylde, herunder en gyldig ansættelseskontrakt, gyldige rejsepapirer, sygeforsikring og bevis for indkvartering.

Arbejdskontrakten skal angive antallet af ugentlige eller månedlige arbejdstimer, løn og relevante arbejdsvilkår, som skal sikre:

- at arbejdsgiverne kun ansætter sæsonarbejdere fra tredjelande, hvis der foreligger et reelt økonomisk behov (tilstrækkelig ansættelseskapacitet).
- et vist, fast lønniveau for sæsonarbejdere og eventuelt for andre relevante arbejdsvilkår som f. eks. forsikring.
- at de ansvarlige myndigheder kan udføre en effektiv kontrol forud for indrejse.

Artikel 5, stk. 2 og 3, angiver desuden, at medlemsstaten skal sikre, at ansøgeren har tilstrækkelige midler til at understøtte sit ophold, samt at ansøger kan afvises, såfremt han er til fare for den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. Der er endvidere i artikel 14 krav om, at arbejdsgiver skal sørge for, at ansøger har adgang til passende indkvartering.

Artikel 6 indeholder regulering af afslag på en opholdstilladelse. Der kan gives afslag såfremt:

- betingelserne i artikel 5 ikke er opfyldt, eller hvis de fremlagte dokumenter er erhvervet på uretmæssig vis eller er forfalskede eller ulovligt ændret.
- det pågældende ledige job kan besættes med deres egne statsborgere eller EU statsborgere eller med statsborgere fra tredjelande, der opholder sig lovligt i den pågældende medlemsstat.
- arbejdsgiveren er blevet straffet i henhold til national ret for sort arbejde og/eller ulovlig beskæftigelse.
- der kan gives afslag under henvisning til antallet af tredjelandsstatsborgere, der bevilges indrejse i den enkelte medlemsstat.

Ifølge artikel 7 skal en tilladelse indrages eller afslåes forlænget, hvis den er erhvervet på uretmæssig vis eller er forfalsket eller ulovligt ændret, eller hvis indehaveren opholder sig i medlemsstaten med andre formål end det, opholdstilladelsen hviler på. En tilladelse kan desuden indrages eller afslåes forlænget såfremt betingelserne i artikel 5 ikke længere er opfyldt eller af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

Det fremgår af artikel 9, at medlemsstaterne selv skal afgøre, om ansøgningen skal indgives af ansøger eller arbejdsgiver, og når tilladelse er opnået skal en tilladelse med påtegningen "sæsonarbejder" udstedes, som giver ret til både arbejde og ophold, jf. artikel 10.

Opholds- og arbejdstilladelsens længde er 6 måneder i ét kalenderår, hvorefter sæsonarbejderen skal vende tilbage, jf. artikel 11, stk. 1. Inden for denne 6 måneders periode kan sæsonarbejderen forlænge kontrakten eller søge beskæftigelse hos en anden arbejdsgiver, jf. artikel 11, stk. 2. Det fremgår ikke direkte af forslaget, om en sæsonarbejder også ifølge denne bestemmelse kan skifte arbejdsgiver i en anden medlemsstat inden for 6 måneders perioden.

Det fremgår af artikel 12, at medlemsstaterne, ved ansøgning herom, enten skal give tilladelsen i op til tre sæsoner af gangen - en såkaldt "multi-seasonal work permit" (a) eller lave en forenklet procedure for de sæsonarbejdere, som ønsker at vende tilbage flere år i træk (b). Tilladelsen for flere sæsoner kan dække op til tre sæsoner ad gangen.

Det følger dog af art. 12, stk. 2, at en sæsonarbejder der ikke har opfyldt kravene til at bibeholde tilladelsen i det foregående år, kan udelukkes fra at få forlænget sin tilladelse i et eller flere år efterfølgende. Der kan endvidere fastsættes proportionelle sanktioner i forhold til arbejdsgivere, som ikke lever op til betingelserne i direktivet.

Ifølge artikel 13 fastsættes en hurtig sagsbehandlingsprocedure på 30 dage.

En sæsonarbejder opnår i henhold til direktivets artikel 15 og 16 en række rettigheder, herunder ret til ophold på hele territoriet samt ligebehandling med statsborgere med hensyn til blandt andet løn, afskedigelse og sundhed på arbejdspladsen samt ret til at være medlem af en fagforening og ret til udbetaling af allerede optjente pensioner og til sygesikring i henhold til Rådets forordning nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger artikel 3.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Forslaget vedtages med hjemmel i TEUF afsnit V, art. 79, stk. 2, litra a) og b). Forslaget får derfor ingen lovgivningsmæssige konsekvenser, da Danmark i medfør af Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i vedtagelsen, og direktivet derfor ikke vil blive bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Om dansk ret kan det oplyses, at der ikke er særlige regler for sæsonarbejdere. Ifølge Udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 6, kan der gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis væsentlige beskæftigelsesmæssige eller erhvervs-mæssige hensyn taler for at imødekomme ansøgningen.

Dette indebærer, at udlændinge som udgangspunkt ikke får opholds- og arbejdstilladelse til ufaglært arbejde eller sædvanligt faglært arbejde – undtagen i særlige tilfælde. Efter Udlændingetjenestens praksis vil en ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse på baggrund af sæsonarbejde fra en tredjelandsstatsborger som altovervejende hovedregel ikke blive imødekommet. Udlændingetjenesten vil som udgangspunkt meddele afslag under hen-

visning til, at der er tale om ufaglært arbejde. Sagsbehandlingstiden for ansøgninger om opholdstilladelse på grundlag af ufaglært arbejde er 60 dage.

Artikel 16, stk. 2, litra b i forslaget kan desuden have konsekvenser for tredjelandstatsborgeres muligheder for at opnå ret til pension i Danmark og ret til eksport af pension, idet der i pensionsloven er visse karenperioder i forhold til muligheden for at opnå ret til dansk pension.

Direktivet berører ikke muligheden for at kræve, at det arbejde, for hvilket der udstedes arbejdstilladelse, skal være på sædvanlige vilkår hvad angår løn osv

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er umiddelbart enig i Kommissionens formål om, at der bør sættes ind over for ulovlig indvandring og beskæftigelse i EU, men er umiddelbart skeptisk overfor forslaget. De enkelte elementer findes dog at burde vurderes nærmere, inden den endelige holdning fastlægges.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Der foreligger ikke offentlige tilkendegivelser om de andre landes holdninger.

6. Høring

Forslaget har været drøftet i Specialudvalget for Asyl- og Indvandringsarbejdet (SPAIS) den 16. september 2010.

Bygge-, Anlægs- og Træ-kartellet (BAT) har i sit hørings svar af 13. august 2010 blandt andet anført, at sæsonarbejderdirektivet er et skridt i den helt forkerte retning. Der er ikke brug for ufaglært arbejdskraft fra tredjelands i den nuværende økonomiske og beskæftigelsesmæssige krise i EU-landene. Hvis det alligevel ender med et direktiv, må det sikres, at definitionen på en sæson ikke overstiger 3 mdr., hvilket svarer til en årstid. Det må sikres, at sæsonarbejdere får den løn og de arbejdsvilkår, som er almindeligt gældende for arbejdet på den egn, hvor det udføres. Der må sikres dokumentation fra arbejdsgiveren for, at dette overholdes, og det skal medføre skrappe sanktioner, hvis denne regel brydes. Der skal være fuld konfliktret over for de arbejdsgivere, der ansætter sæsonarbejdere under dette direktiv. Bygge- og anlægsbranchen skal undtages fra direktivet. Heller ikke selvom andre lande skulle beslutte at lade bygge- og anlægsbranchen være dækket af direktivets bestemmelser, skal tredjelands sæsonarbejdere kunne udstationeres fra andre EU-lande til at udføre arbejde i Danmark.

Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger (SALA) har i sit hørings svar af 16. august 2010 blandt andet anført, at det under den økonomiske krise i EU generelt har vist sig, at behovet for sæsonarbejdskraft til de grønne erhverv så rigeligt har kunnet opfyldes med arbejdskraft fra EU-landene, men at den situation ikke nødvendigvis varer ved. SALA finder det væsentligt, at direktivforslaget opretholder fortrinsstillingen for arbejdskraft fra

EU. Det er i danske virksomheders interesse, at der er fælles standarder vedrørende arbejdskraft fra tredjelandes adgang, og at reglerne følges i alle EU-lande med henblik på at sikre ordnede opholds- og ansættelsesforhold for disse arbejdstagere. Det må også erkendes, at anvendelsen af arbejdskraft fra tredjelande især til sæsonarbejde hidtil har haft svære vilkår i Danmark pga. danske regler og ansøgningsprocedurer. Almindeligt sæsonarbejde kvalificerer normalt slet ikke til at få arbejds- og opholdstilladelse, og der er ofte så stor usikkerhed omkring sagsbehandlingstid m.v., at arbejdsgiverne ikke tør løbe an på at få tilladelse på plads, inden begyndelsen af det pågældende sæsonarbejde. Hvis retningslinjerne i direktivet følges op i dansk praksis, vil det kunne medføre en øget sikkerhed og mindre administration på dette område. SALA oplyste desuden på et møde i SPAIS-kredsen, afholdt den 16. september 2010, at man ikke anså det for hensigtsmæssigt at nedsætte varigheden af opholdstilladelsen fra de forslåede 6 måneder til f.eks. 3 måneder på trods af, at en dansk sæson typisk er af en kortere varighed end 6 måneder. Opholdets varighed reguleres i forvejen af ansættelseskontraktens varighed, og den øgede fleksibilitet vil være en fordel.

Dansk Arbejdsgiverforening (DA) har i sit hørings svar af 19. august 2010 blandt andet anført, at det er positivt, at EU satser på generelle og offensive regler for øget indvandring fra tredjelande med henblik på arbejde i EU, og at der søges skabt et stort europæisk arbejdsmarked med gennemsigtige og forenklede procedurer, som i forhold til tredjelande fremstår samlet. Det er positivt, at der skabes en fælles EU-ramme for sæsonarbejderes adgang til det europæiske arbejdsmarked, selv om medlemsstaterne fortsat fremover vil få betydelig indflydelse på området. Det er endvidere vigtigt, at der skabes lige konkurrence mellem EU-landene om sæsonarbejdskraften.

LO har i sit hørings svar af 30. august 2010 blandt andet påpeget, at forslaget vil få vidtgående indflydelse på det danske arbejdsmarked i tilfælde af de alligevel nu eller endog senere gennemføres i Danmark. LO kan ikke støtte forslaget i dets nuværende udformning, men det anerkendes, at der kan være et stort behov for en fællesskabsretlig regulering af betingelserne for tredjelandsskabsborgeres indrejse og ophold med henblik på sæsonarbejde. LO udtrykker bekymring for social dumping gennem ringere løn og ansættelsesvilkår, og sætter tvivl ved Kommissionens antagelse om, at der er sandsynlighed for en stadig forøgelse af det strukturelle behov for lavt uddannet og lavt kvalificeret arbejdskraft og henviser blandt andet til, at Europa for tiden er ramt af massiv ledighed, der har ramt de ufaglærte grupper hårdest. LO ønsker blandt andet, at a) ligebehandlingsprincippet gennemført som gennemgående og bærende for hele direktivet, b) at modvirkning af social dumping gøres til direktivets hovedmålsætning, c) at sæsonbestemte aktiviteter gives en mere bestemt definition, d) at det skal fastsættes, at arbejdskontraktens vilkår skal være af en sådan art, at de udgør ligebehandling, e) at betaling for indkvartering skal ske med udgangspunkt i det lejedes værdi.

Både BAT, DA og LO opfordrer til, at Danmark uanset det retlige forbehold går aktivt ind i at påvirke reguleringen på området.

7. Europa-Parlamentet

Forslaget skal vedtages med kvalificeret flertal i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure jf. artikel 294 TEUF. Der foreligger endnu ikke et udkast til betænkning fra Europa-Parlamentet.

8. Nærhedsprincippet

Kommissionen har anført, at de enkelte medlemsstater ikke selv kan sikre, at der på EU-plan indføres et ensartet niveau for behandlingen af sæsonarbejdere. Forskellige niveauer for rettigheder kan føre til en forvridning af konkurrencen inden for fællesmarkedet og til, at der opstår sekundære bevægelser af arbejdskraftindvandring til medlemsstater, der giver flere rettigheder til tredjelandsstatsborgere.

Ifølge Kommissionen vil et direktiv, der sikrer ligebehandling på en række arbejdsmarkedsrelaterede områder, medvirke til at beskytte EU-borgere imod billig arbejdskraft fra tredjelande og indvandrere mod at blive udnyttet.

Forslaget skønnes umiddelbart at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. Kommissionens ovennævnte begrundelse, og fordi TEUF artikel 79, stk. 1 og 2, indeholder direkte hjemmel til indførelse af en fælles indvandringspolitik og indførelse af regler, der fastsætter betingelser for indrejse og ophold. Da der er stillet spørgsmålstejn ved nærhedsprincippets overholdelse fra en række medlemsstater, findes dette forhold ud fra en principiel betragtning imidlertid at burde vurderes nærmere, uanset at Danmark som følge af forbeholdet ikke bliver bundet af direktivet. Disse medlemsstater er således ikke fuldstændigt overbevist om, at de forskelligartede behov for sæsonarbejde i medlemsstaterne kan tilgodeses enten med forslaget som sådan eller med den nuværende formulering af dele af forslaget. Dette skyldes blandt andet, at langt fra alle medlemslande i dag anvender sæsonarbejdere fra tredjelande, og de af Kommissionen nævnte udfordringer ikke nødvendigvis bedre kan gennemføres i EU-regi end på national plan i de medlemslande, der har særlige udfordringer.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget har ikke EU budgetmæssige konsekvenser.

Vedtagelsen af forslaget vil ikke få statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser, da Danmark efter Protokollen om Danmarks særlige stilling ikke deltager i vedtagelsen, og direktivet vil derfor ikke være bindende eller finde anvendelse i Danmark.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Forslaget er ikke tidligere blevet forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Dagsordenspunkt 13): Grønbog om familiesammenføring

Nyt notat

Resumé:

Kommissionen forventes den 27. september 2010 at vedtage en grøn bog om retten til familiesammenføring i lyset af en rapport om Rådets direktiv 2003/86/EF om ret til familiesammenføring (KOM (2008) 61). Grønbogen forventes i den forbindelse at blive præsenteret af Kommissionen på RIA-rådsmødet den 7-8. oktober 2010. I Stockholmprogrammet, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd i december 2009, blev Kommissionen opfordret til at evaluere og om nødvendigt at foretage en fornyet gennemgang af familiesammenføringsdirektivet under hensyn til integrationsforanstaltningernes betydning. Grønbogen forventes at indeholde et oplæg til drøftelse af anvendelsen og eventuelle problemer med de eksisterende regler om familiesammenføring. Familiesammenføringsdirektivet finder som følge af forbeholdet ikke anvendelse i Danmark. Regeringen vil tage Kommissionens orientering af grøn bogen til efterretning og deltage aktivt i den kommende debat i EU om regler for familiesammenføring.

1. Baggrund

I december 2009 vedtog Det Europæiske Råd (DER) et nyt politikprogram (Stockholmprogrammet) for området for retlige og indre anliggende, som vil gælde for perioden 2010-2014. I Stockholmprogrammet opfordredes Kommissionen til at evaluere og om nødvendigt at foretage en fornyet gennemgang af familiesammenføringsdirektivet under hensyn til integrationsforanstaltningernes betydning.

Kommissionen har allerede i 2008 udarbejdet en rapport om Rådets direktiv 2003/86/EF om ret til familiesammenføring (KOM (2008) 61), som sammenfatter medlemsstaternes implementering og anvendelse af direktivet, identificerer mulige problemer og giver anbefalinger vedrørende korrekt anvendelse. Rapporten konkluderer blandt andet, at direktivets relativt lille virkning hovedsageligt skyldes dens lave bindende karakter og løse formulering af centrale bestemmelser, herunder af, hvem der kan være reference, hvilke integrationskrav der skal gælde samt varigheden af opholdstilladelsen, når denne er blevet tildelt. Kommissionens rapport fra 2008 giver ikke nogle konkrete forslag til ændringer af direktivet. I rapporten gør Kommissionen dog sine intentioner klare om at gennemføre yderligere høringer og analyser i forhold til implementeringen og anvendelsen af direktivet i medlemslandene med henblik på at klarlægge, hvordan familiesammenføringen skal takles i EU i fremtiden.

Kommissionens grøn bog om familiesammenføring ventes vedtaget i Kommissionen den 27. september 2010.

Familiesammenføringsdirektivet finder som følge af forbeholdet ikke anvendelse i Danmark.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 7. - 8. oktober 2010 ventes Kommissionen at præsentere sin grøn bog om familiesammenføring.

2. Formål og indhold

Grønbogen forventes at indeholde et oplæg til drøftelse fra Kommissionen om, hvordan direktivet kan forbedres blandt andet med udgangspunkt i rapporten fra 2008, og grønningen ventes i lyset af Stockholmprogrammet at berøre spørgsmålet om integrationsforanstaltningers sammenhæng med familiesammenføring.

Det forventes, at Kommissionens kommende grønning vil danne grundlaget for en bred debat i EU i løbet af efteråret 2010.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Spørgsmålet er ikke relevant på nuværende tidspunkt i processen, da der alene er tale om en grønning.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen vil tage Kommissionens orientering af grønningen til efterretning og deltage aktivt i den kommende debat i EU om regler for familiesammenføring.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Der foreligger ikke offentlige tilkendegivelser om de andre landes holdninger.

6. Høring

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS) den 16. september 2010.

7. Europa-Parlamentet

Det forventes, at grønningen umiddelbart efter at være blevet vedtaget i Kommissionen vil blive fremsendt til Rådet og Europa-Parlamentet.

8. Nærhedsprincippet

Nærhedsprincippet er ikke relevant, da der alene er tale om en grønning.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionens grønning har hverken statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark, da der er tale om et debatoplæg.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg eller Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Dagsordenspunkt 14): Forslag om ændring af visumforordningen vedrørende Taiwan og Nordmarianerne (KOM(2010)358).

Revideret notat. Grundnotat oversendt 16. september 2010. Ændringer i forhold til grundnotat er markeret med kursiv.

Resumé:

Kommissionen har fremlagt forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (visumforordningen). Formålet med forslaget er at fritage borgere fra Taiwan og Nordmarianerne fra krav om visum. Nærhedsprincippet ses overholdt. Forslaget medfører ikke statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser. Regeringen kan tilslutte sig vedtagelsen af forslaget, forudsat at der inden vedtagelsen opnås gensidighed på visumområdet i forhold til samtlige Schengen-lande.

1. Baggrund

Kommissionen har den 5. juli 2010 fremsat et forslag til Europa-Parlamentet og Rådet om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav.

Forslaget om visumfrihed for borgere af Taiwan er fremsat på baggrund af drøftelser i de relevante politiske grupper i Rådet i marts 2009, der mandede ud i et klart politisk signal om, at EU støtter Taiwans anmodning om at føje landet til positivlisten. Årsagen til den ønskede ændring er, at overførselen af Taiwan til positivlisten vil have en positiv økonomisk virkning for forbindelserne mellem EU og Taiwan, da Taiwan er en vigtig samhandelspartner for EU. At overføre Taiwan til positivlisten vil også styrke den regionale sammenhæng, da EU har en visumfri ordning med andre lande og enheder i regionen, hvis økonomiske udviklingsniveau ligner Taiwans, herunder bl.a. Hong Kong og Singapore.

Forslaget om, at Nordmarianerne bliver gjort visumfri fremsættes med henvisning til, at Nordmarianerne indgår i en politisk union med USA, statslederen er den siddende amerikanske præsident, og at borgerne har et amerikansk pas.

Kommissionens forslag om Rådets forordning om ændring af visumforordningen er fremsat med hjemmel i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) artikel 77, stk. 2, litra a.

Forslag forventes herefter vedtaget med kvalificeret flertal i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure med Europa-Parlamentet, jf. TEUF artikel 294.

Ifølge artikel 6 i Protokollen om Danmarks Stilling finder forbeholdet for retlige og indre anliggender ikke anvendelse på foranstaltninger, der udpeger de tredjelandstatsborgere, der skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser.

Det forventes, at der på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 7-8. oktober 2010 vil være en drøftelse af sagen med henblik på en snarlig efterfølgende vedtagelse.

2. Formål og indhold

Formålet med fremsættelsen af forslaget om visumfrihed for borgere af Taiwan er at tilpasse de to landelister tilknyttet visumforordningen. Visumkravet for taiwanske borgere vurderes ikke længere berettiget, idet Taiwan ikke længere udgør nogen risiko for ulovlig indvandring eller for den offentlige orden i EU. Endvidere har Kommissionen henvist til, at overførselen af Taiwan til positivlisten vil have en positiv økonomisk effekt. I forslaget er der også henvist til, at Det Forenede Kongerige og Irland, der ikke er Schengen-lande, fritog Taiwan fra visumpligt i henholdsvis marts og juli 2009.

For så vidt angår dokumentssikkerhed har Taiwan iværksat flere tiltag, herunder foranstaltninger til at indføre et meget sikkert Id-kort og et nyt og mere sikkert pas. Endvidere har Taiwan i slutningen af 2008 indført udstedelse af biometriske pas.

Af Kommissionens forslag fremgår det, at Taiwan fortsat kræver visum fra følgende EU-lande, Cypern, Bulgarien og Rumænien. Visumfrihed for taiwanske borgere bør være modsvaret af visumfrihed for alle EU-borgere, der ønsker at rejse til Taiwan. Taiwan har udtrykt politisk vilje til at indføre visumfrihed for alle EU borgere, og landet har til hensigt at fritage de ovennævnte tre EU-lande for kravet om visum i løbet af 2010.

Forslaget om, at Nordmarianerne bør omfattes af visumforordningens liste over lande, hvis statsborgere er fritaget for visum, er begrundet med, at Nordmarianerne er en stat, der indgår i politisk union med USA, statslederen for Nordmarianerne er USA's præsident, og Nordmarianerne har samme status som Guam og Puerto Rico, der begge er fritaget for kravet om visum. Endvidere er det lagt vægt på, at borgere i Nordmarianerne har amerikansk pas.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Forslagets vedtagelse har ingen konsekvenser for dansk ret.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen kan tilslutte sig vedtagelsen af forslaget, forudsat at der inden vedtagelsen opnås gensidighed i forhold til samtlige Schengen-lande.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

De øvrige medlemsstater ventes at kunne tilslutte sig Kommissionens forslag.

6. Høring

Sagen har senest været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandrings-samarbejdet (SPAIS) den 16. september 2010.

7. Europa-Parlamentet

Forslag forventes herefter vedtaget med kvalificeret flertal i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure med Europa-Parlamentet, jf. TEUF artikel 294.

8. Nærhedsprincippet

Ændring af den gældende visumforordning kan alene ske ved fremsættelse af forslag fra Kommissionen, og falder inden for Fællesskabets enekompetence og nærhedsprincippet vurderes således opfyldt.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Vedtagelsen af forordningen vil ikke få statsfinansielle konsekvenser for Danmark. Forordningsforslaget har hverken samfundsøkonomiske, administrative, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Grund- og nærhedsnotatet er fremsendt til udvalgene den 16. september 2010.

Dagsordenspunkt 15): Forslag om undertegnelse og indgåelse af aftaler mellem Den Europæiske Union og Brasilien om fritagelse for visum til kortvarigt ophold (Kom (2010) 409, Kom (2010) 410, Kom (2010) 419 og (Kom (2010) 420)

Nyt notat

Resumé:

Kommissionen har den 6. august 2010 stillet forslag om undertegnelse og indgåelse af to aftaler med Brasilien om en visumfrihedsaftale, der sikrer ensartet visumfrihed for alle EU-landene i forhold til Brasilien og omvendt for Brasilien i forhold til alle EU-landene, ved at indehavere af diplomatpas, tjenestepas, officielle pas og almindelige pas bliver gjort visumfri i forbindelse med kortvarige ophold. Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Nærhedsprincippet ses overholdt. Regeringen kan tilslutte sig vedtagelsen af forslagene.

1. Baggrund

Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 med senere ændringer (Visumforordningen) fastlægger listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser (den såkaldte negativliste), og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (den såkaldte positivliste). Brasilien er på nuværende tidspunkt på positivlisten. Brasilianske statsborgere er derfor fritaget fra krav om visum, når de passerer medlemsstaternes ydre grænser.

De nyeste EU-medlemsstater har skullet anvende Visumforordningen fra tiltrædelsen i overensstemmelse med tiltrædelsesakterne fra 2003 og 2005. De har indrettet deres visumpolitik i overensstemmelse hermed, således at alle nye medlemsstater har ophævet visumpligten for brasilianske borgere. Brasilien har derimod ikke ophævet visumpligten i forhold til fire af de nye medlemslande, Cypern, Malta, Estland og Letland, fordi Brasilien af forfatningsmæssige grunde ikke ensidigt kan fritage de pågældende medlemsstater fra visumpligten. Det er derfor nødvendigt for EU at indgå en aftale om at fritage Brasilien for visumpligt for at skabe den nødvendige gensidighed i forhold til de pågældende lande.

Kommissionen har den 18. april 2008 fået mandat til at indgå i forhandlinger om en sådan aftale med Brasilien.

Kommissionen har på baggrund af forhandlingerne fremsat forslag om undertegnelse og senere indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Brasilien om fritagelse for visum til kortvarigt ophold for diplomat-tjeneste og officielle pas og almindelige pas – fire forslag i alt.

De kontraherende parter har besluttet at indgå to separate aftaler: En om diplomat-, tjeneste- og officielle pas og en om indehavere af almindeligt pas, som rejser i turisme-, familie eller

forretningsøjemed, idet den brasilianske kongres ikke behøver at blive inddraget i ratificeringen af aftalen om diplomat-, tjeneste- og officielle pas, som således kan ratificeres hurtigere.

Kommissionens forslag til undertegnelse og efterfølgende indgåelse af aftalerne er fremsat med hjemmel i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) artikel 77, stk. 2, litra a, sammenholdt med artikel 218 i TEUF.

Forslag om undertegnelse og efterfølgende indgåelse skal vedtages med kvalificeret flertal i Rådet efter godkendelse af Europa-Parlamentet, jf. TEUF artikel 218, stk. 6, litra a, nr. v.

Forslagene er ikke omfattet af det danske forbehold, da protokollen om Danmarks stilling ikke finder anvendelse på foranstaltninger, der udpeger de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 7-8. oktober 2010 eller på et rådsmøde snarest herefter forventes forslagene til rådsafgørelse om undertegnelse af aftalerne vedtaget. Forslag til rådsafgørelse om indgåelse af visumlempelsesaftalen forventes vedtaget på et efterfølgende rådsmøde, når Europa-Parlamentet har godkendt dem.

2. Formål og indhold

Et af formålene med Visumforordningen er at skabe gensidighed i visumpolitikken med de tredjelande, der er fritaget fra krav om visum ved indrejse i EU/Schengen-området, således at alle EU/Schengen-landenes borgere på samme måde fritages fra krav om visum ved indrejse i det pågældende tredjeland.

Der er i dag ikke fuld gensidighed i visumpolitikken mellem EU og Brasilien på grund af visumpligt for borgere fra Cypren, Malta, Estland og Letland ved indrejse i Brasilien, fordi landet af forfatningsmæssige grunde er nødt til indgå en aftale om visumfritagelse for at skabe gensidighed i forhold til alle EU-borgere.

Formålet med forslaget er således at indgå en visumfrihedsaftale mellem EU og Brasilien, som på gensidigt grundlag giver visumfritagelse for kortvarige ophold for alle brasilianske statsborgere og statsborgere fra EU der er indehavere af diplomat-, tjeneste- og officielle pas samt almindelige pas. Der er i aftalen indføjet en bestemmelse om, at Brasilien kun kan suspendere eller opsiges aftalen for alle EU's medlemsstater, og EU ligeledes kun kan opsiges eller suspendere aftalen med virkning for alle EU's medlemsstater med henblik på at sikre ligebehandling mellem statsborgerne i EU.

Det er en del af aftalen om visumfrihed for indehavere af almindelige pas, at de eksisterende bilaterale aftaler, som er indgået mellem medlemsstaterne og Brasilien, opretholdes for så vidt angår yderligere personkategorier, som ikke er omfattet af denne aftale mellem EU og Brasilien. EU har på denne baggrund sendt en erklæring til Brasilien om, at EU forbeholder sig retten til at suspendere aftalen, hvis Brasilien opsiges eksisterende bilaterale aftaler om visumfrihed med medlemsstaterne.

De kontraherende parters statsborgere kan opholde sig på hinandens område i højst tre måneder i løbet af en 6-måneders periode. Aftalen giver dog brasilianske statsborgere ret til at opholde sig i 3 måneder, uafhængigt af den periode, der beregnes for hele Schengen-området, i de tre medlemsstater, som endnu ikke i fuldt omfang indgår i Schengen-området uden indre grænser, Cypern, Bulgarien og Rumænien – det vil sige i alt 6 måneder.

Danmark er allerede er fritaget fra kravet om visum ved indrejse i Brasilien via bilaterale aftaler indgået mellem Danmark og Brasilien.

Aftalerne med Brasilien omfatter visumfrit ophold for brasilianere og omvendt visumfrit ophold for EU-borgere, der er indehavere af diplomat-, tjeneste- og officielle pas og indehavere af almindeligt pas, som rejser med henblik på turisme, forretning og familiebesøg. Visumfritagelsen vil ikke gælde for personer, der indrejser med henblik på beskæftigelse i en periode på højst tre måneder.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Sagen har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen kan tilslutte sig vedtagelsen af forslagene.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

De øvrige medlemsstater forventes at støtte vedtagelsen af rådsafgørelserne.

6. Høring

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS) den 16. september 2010.

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skal i henhold til TEUF artikel 218, stk. 6, litra a, nr. v) godkende aftalerne, hvilket vil ske efter undertegnelsen.

8. Nærhedsprincippet

Medlemsstaterne kan alene opnå en ensartet visumpolitik mellem EU og Brasilien via de fremlagte aftaler. Nærhedsprincippet ses derfor overholdt.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslagene har hverken statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik. Sagen om mandatet til Kommissionen om at indlede forhandlinger med Brasilien blev forelagt forud for rådsmødet 18. april 2008.

Dagsordenspunkt 16): Status for gennemførelsen af visuminformationssystemet (VIS)

Revideret notat. Ændringer i forhold til samlenotat udarbejdet forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 22.-23. april 2010 er markeret med kursiv.

Resumé:

For at opretholde fokus på fremdriften af VIS-projektet vil formandskabet under rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 7. til 8. oktober 2010 orientere om status for gennemførelsen af VIS og oplyse om en udsættelse til slutningen af juni 2011 af den tidsplan for idriftsættelse af VIS, som Rådet (retlige og indre anliggender) tilsluttede sig i forbindelse med rådsmødet den 30. november til 1. december 2009. Da der alene er tale om et orienteringspunkt, har sagen ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser, ligesom nærhedsprincippet ikke er relevant. Regeringen vil tage orienteringen til efterretning.

1. Baggrund

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) blev vedtaget den 9. juli 2008.

VIS-forordningen trådte i kraft den 2. september 2008, men vil først blive anvendt af medlemsstaterne fra datoen, hvor VIS idriftsættes. Det vil sige, når den centrale VIS-database og kommunikationslinjerne mellem medlemsstaterne og den centrale VIS-database er meldt klar til brug, og når alle medlemsstaterne har meddelt Kommissionen, at de har truffet de nødvendige tekniske og juridiske foranstaltninger til indsamling og fremsendelse af oplysninger relateret til visumsagsbehandling. Den officielle dato herfor blev i december 2008 fastlagt til december 2009, men blev på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november til 1. december 2009 udsat til december 2010 *som følge af forsinkelse i udviklingen af den centrale VIS-database og i visse medlemsstaters gennemførelse af VIS.*

På rådsmødet den 7. til 8. oktober 2010 forventes formandskabet og Kommissionen at orientere om status for gennemførelsen af VIS og oplyse om en udsættelse af den tidsplan for idriftsættelse af VIS, som Rådet (retlige og indre anliggender) tilsluttede sig i forbindelse med rådsmødet den 30. november til 1. december 2009.

2. Formål og indhold

For at sikre fremdriften i gennemførelsen af det fælleseuropæiske visuminformationssystem (VIS) vil der under rådsmødet (retlige og indre anliggender) blive orienteret om status for gennemførelsen af VIS og oplyst om en ny tidsplan for VIS, som medlemsstaterne vil blive bedt om at tage til efterretning.

Efter den nye tidsplan vil den centrale VIS-database først være klar til idriftsættelse ultimo juni 2011, hvor medlemsstaternes konsulære afdelinger i den første region, hvori VIS udrulles, også forventes at være klar. Kommissionen har således den 30. november 2009 i med-

før af VIS-forordningens artikel 48, stk. 4, truffet beslutning (Kommissions beslutning 2010/49/EC) om de første regioner, hvor VIS idriftsættes. Den første region bliver Nordafrika, den anden omfatter Israel, Jordan, Libanon og Syrien, mens den tredje omfatter landene på den Arabiske halvø, omkring den Persiske golf samt Afghanistan. Formandskabet og Kommissionen vurderer på baggrund af oplysninger indsendt af medlemsstaterne, at medlemsstaterne også vil være klar til anvendelse af VIS til kontrol på grænserne 20 dage efter en VIS-idriftsættelse pr. ultimo juni 2011, idet dette også vil være en forudsætning for idriftsættelsen af VIS.

Kommissæren for indre anliggender har i et brev, der udsendtes inden rådsmødet til medlemsstaterne, Europa-Parlamentets Udvalg for Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (LIBE), Rådet og formandskabet, orienteret om den nye tidsplan og henvist til, at hun er overbevist om, at VIS vil gå i drift i overensstemmelse med den nye tidsplan.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Da der er tale om et orienteringspunkt, er spørgsmålet om gældende dansk ret ikke relevant. Danmark har i medfør af artikel 5 i Protokol om Danmarks stilling (efter ikrafttræden af Lisabon-traktaten artikel 4 i Protokol om Danmarks stilling) givet meddelelse om, at Danmark vil gennemføre VIS i Danmark, hvilket lovgivningsmæssigt er sket ved lov nr. 431 af 1. juni 2008, lov om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af forordning om visuminformationssystemet m.v.).

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen vil tage orienteringen til efterretning.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

De andre lande forventes at tage orienteringen til efterretning.

6. Høring

Sagen har senest været *drøftet* i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS) den 16. september 2010.

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skal ikke høres om sagen.

Kommissæren for indre anliggender har dog i det ovennævnte brev, der udsendtes inden rådsmødet til Europa-Parlamentets Udvalg for Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (LIBE), medlemsstaterne, Rådet og formandskabet, orienteret om den nye tidsplan og i den forbindelse henvist til, at hun er overbevist om, at VIS vil gå i drift i overensstemmelse med den nye tidsplan.

8. Nærhedsprincippet

Da der er tale om et orienteringspunkt, har nærhedsprincippet ikke relevans for sagen.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Der er alene tale om et orienteringspunkt, der derfor ikke umiddelbart forventes at have statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser.

Gennemførelsen af VIS vurderes efter den på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 7. - 8. oktober 2010 fastlagte nye tidsplan for VIS at kunne holdes inden for de hidtil afsatte rammer.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik er blevet orienteret om VIS i forbindelse med forhandlingerne om VIS-forordningen, som der blev opnået politisk enighed om ved rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 12.-13. juni 2007, og som blev vedtaget den 9. juli 2008.

Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik er blevet orienteret om sagen forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 26.-27. februar 2009, den 6. april 2009 og den 4. - 5. juni 2009, den 21. september 2009, den 23. oktober 2009, den 30. november til den 1. december 2009 og *den 22. - 23. april 2010*.

Dagsordenspunkt 17): Kommissionens sjette rapport om visumreciprocitet

Revideret notat. Ændringer i forhold til rådsmøde den 23. oktober 2009 er markeret med kursiv.

Resumé:

Det forventes, at Kommissionen på rådsmødet informerer om sin sjette rapport om status på gensidighed i visumfritagelsen mellem visse tredjelande og EU-landene. Rapporten foreligger endnu ikke. Sagen har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Nærhedsprincippet er ikke relevant for sagen. Regeringen er enig i, at der bør søges opnået gensidighed i fritagelsen fra krav om visum for alle EU-landene i forhold til de lande, der ifølge visumforordningen ikke er visumpligtige ved indrejse til Schengen-området.

1. Baggrund

Kommissionen fremlagde henholdsvis den 11. januar 2006, den 5. oktober 2006, den 14. september 2007, den 23. juli 2008 og den 20. oktober 2009 sin første, anden, tredje, fjerde og femte rapport om visumreciprocitet i forhold til visse konkrete tredjelande, der i medfør af visumforordningen er fritaget for krav om visum ved indrejse i Schengen-området.

Kommissionens rapporter fremlægges i overensstemmelse med artikel 1, stk. 5, i Rådets forordning nr. 539/2001 som ændret ved forordning 851/2005 af 2. juni 2005 vedrørende gennemførelse af visumreciprocitet i visumforordningen.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 7-8. oktober 2010 forventes Kommissionen at orientere om sin *sjette* rapport om status på opnåelse af gensidighed i fritagelsen fra krav om visum mellem visse tredjelande og EU-landene, og der forventes en *fokus på spørgsmålet om Canadas genindførelse af visum for tjekkiske statsborgere.*

2. Formål og indhold

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 2. juni 2005 vedtog medlemsstaterne at ændre procedurerne i visumforordningen for Fællesskabets reaktionsmuligheder over for tredjelande, der er fritaget fra krav om visum ved indrejse til Schengen-området, men som opretholder eller indfører visumpligt over for en eller flere EU-medlemsstater. De ændrede procedurer udbygger blandt andet Kommissionens mulighed for på medlemsstaternes vegne at forhandle med de pågældende tredjelande om eventuelle ændringer i disses visumpolitik. I den forbindelse har Kommissionen henholdsvis den 11. januar 2006, den 5. oktober 2006, den 14. september 2007, den 23. juli 2008 og den 20. oktober 2009 fremlagt rapporter om resultaterne af forhandlingerne med blandt andre USA, Canada og Australien. Drøftelserne har specielt vedrørt de EU-lande, der tiltrådte EU den 1. maj 2004.

Siden påbegyndelsen af Kommissionens forhandlinger med de pågældende tredjelande er der sket fremskridt i forhold til alle tredjelandene, herunder i forhold til USA, der i november 2008 på baggrund af den amerikanske lovgivning om nye betingelser for deltagelse i Visa

Waiver Programmet valgte at fritage borgere fra Tjekkiet, Ungarn, Estland, Letland, Litauen og Slovakiet for krav om visum ved indrejse i USA.

Kommissionens sjette rapport om visumreciprocitet foreligger endnu ikke.

Kommissionens sjette rapport forventes blandt andet at indeholde en omtale af Canadas ensidige genindførelse af visumpligt over for tjekkiske statsborgere i juli 2009 på baggrund af et stort antal tjekkiske asylansøgere i Canada inden for det seneste år *og resultatet af de drøftelser dette har medført.*

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Sagen har ingen konsekvenser for gældende dansk ret.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er enig i, at der bør søges opnået gensidighed i fritagelsen fra krav om visum for alle EU-landene i forhold til de lande, der ifølge Visumforordningen ikke er visumpligtige ved indrejse til Schengen-området.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Medlemsstaterne forventes at tage Kommissionens status i den kommende sjette rapport til efterretning.

6. Høring

Sagen har senest været sendt i skriftlig procedure i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS) *forud for rådsmødet den 7-8. oktober 2010.*

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skal ikke høres om sagen.

8. Nærhedsprincippet

Da der er tale om oplysninger om status vedrørende gensidighed i forhold til krav om visum mellem EU-landene og visse tredjelande, har nærhedsprincippet ikke relevans for sagen.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser. Sagen skønnes endvidere hverken at have miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har i forbindelse med Kommissionens tidligere rapporter været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 21. februar og den 24. juli 2006, den 5.-6. oktober 2006, den 12.-13. juni 2007, den 18. september 2007, den 24.-25. juli 2008. *Sagen vedrørende den femte rapport har været forelagt udvalgene forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 21. september 2009 og 23. oktober 2009.*

Dagsordenspunkt 18): Rådets afgørelser om indgåelse af en aftale mellem Den Europæiske Union og Pakistan vedrørende tilbagetagelse af personer med ulovligt ophold* (KOM(2009)106)

Revideret notat. Ændringer i forhold til samlenotat udarbejdet forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 4. – 5. juni 2009 er markeret med kursiv.

Resumé:

Kommissionens forslag til rådsafgørelse om indgåelse af tilbagetagesaftalen med Pakistan ventes vedtaget på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 7. - 8. oktober 2010 uden drøftelse. Det forventes, at Europa-Parlamentet den 21. september 2010 endeligt godkender Kommissionens forslag. Rådsafgørelserne har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Danmark deltager som følge af forbeholdet ikke i vedtagelsen af forslaget. Regeringen tager vedtagelsen af rådsafgørelsen til efterretning og agter at indgå en tilsvarende tilbagetagesaftale med Pakistan.

1. Baggrund

Kommissionen har den 6. marts 2009 fremsat forslag til rådsafgørelser om henholdsvis undertegnelse og indgåelse af en aftale mellem Den Europæiske Union og Pakistan om tilbagetagelse af personer med ulovligt ophold.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 4.-5. juni 2009 blev forslaget til rådsafgørelse om undertegnelse vedtaget, og aftalen blev undertegnet af parterne i Bruxelles den 26. oktober 2009.

Efter Lissabon-traktatens ikrafttræden er retsgrundlaget for Kommissionens forslag Traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) artikel 79, stk. 3, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a, nummer v, (jf. KOM(2009)665).

Europa-Parlamentet skal i henhold til TEUF artikel 218, stk. 6, litra a, nr. v, godkende indgåelsen af aftalen.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til tredje del, afsnit V, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

* Forslaget ventes fremsat helt eller delvist med hjemmel i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet til Lissabon-traktaten, finder derfor anvendelse.

Forslag til rådsafgørelse om indgåelse af tilbagetagelsesaftalen forventes vedtaget på rådsmødet (*retlige og indre anliggender*) den 7. – 8. oktober 2010 uden drøftelse efter Europa-Parlamentets godkendelse af aftalen.

2. Formål og indhold

Forhandlingerne mellem Kommissionen og Pakistan om en tilbagetagelsesaftale er nu afsluttet, og *aftalen blev undertegnet den 26. oktober 2009.*

Tilbagetagelsesaftalen fastslår blandt andet parternes forpligtelse til at tilbagetage egne statsborgere med ulovligt ophold på *Unionens* eller Pakistans område, samt – under visse omstændigheder – statsløse personer og tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold på *Unionens* eller Pakistans område.

Aftalen indeholder endvidere bestemmelser, der regulerer procedurer og øvrige vilkår for tilbagetagelse af personer med ulovligt ophold, herunder i forhold til bevis for nationalitet og udstedelse af rejsedokumenter.

Aftalen indeholder tillige bestemmelser om beskyttelse af personlige oplysninger i forbindelse med behandling af sager om tilbagetagelse.

Der er i tilknytning til aftalen indsat en erklæring om det ønskelige i, at Danmark og Pakistan snarest indgår en tilsvarende bilateral aftale.

3. Gældende dansk ret og forslagetts konsekvenser herfor

Vedtagelsen af rådsafgørelsen har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser, da den er omfattet af Danmarks forbehold på området for retlige og indre anliggender. *Tilbagetagelsesaftalen mellem Den Europæiske Union og Pakistan* har derfor heller ingen lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

En indgåelse af en tilsvarende bilateral tilbagetagelsesaftale mellem Danmark og Pakistan forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen tager vedtagelsen af rådsafgørelsen til efterretning og *agter at indgå en tilsvarende tilbagetagelsesaftale med Pakistan.*

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

De øvrige medlemsstater forventes at støtte vedtagelsen af rådsafgørelsen. Medlemsstaterne forventes således at tilslutte sig indholdet af tilbagetagelsesaftalen.

6. Høring

Sagen har senest været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS) den 16. september 2010.

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skal i henhold til TEUF artikel 218, stk. 6, litra a, nr. v, godkende indgåelsen af aftalen, hvilket forventes at ske på Europa-Parlamentets plenarsamling den 21. september 2010. Et flertal i Europa-Parlamentets LIBE-udvalg har den 15. juli 2010 henstillet, at aftalen godkendes. Europa-Parlamentets Udenrigsudvalg havde forinden til LIBE-udvalget opfordret til at foreslå godkendelse, men opfordrede samtidig til en evaluering af eksisterende tilbagetagelsesaftaler.

8. Nærhedsprincippet

Medlemsstaterne kan alene opnå en ensartet aftale med Pakistan om tilbagetagelse via en aftale indgået af Den Europæiske Union. Nærhedsprincippet ses derfor overholdt.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Vedtagelsen af rådsafgørelsen har ingen statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark, da forslaget er omfattet af forbeholdet på området for retlige og indre anliggende.

En indgåelse af en bilateral aftale mellem Danmark og Pakistan forventes ikke at have hverken statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 4. – 5. juni 2009.

Dagsordenspunkt 19) (Tidlig forelæggelse) Forslag til ændring af Frontex-forordningen (KOM (2010) 61)*

Revideret notat. Grundnotat oversendt hhv. den 31. maj 2010 og 1. juni 2010. Ændringer i forhold til grundnotat er markeret med kursiv.

Resumé:

Kommissionen har den 24. februar 2010 fremsat forslag til ændring af Frontex-forordningen. Forslaget er fortsat under forhandling, men det kan ikke udelukkes, at forslaget i løbet af efteråret vil blive vedtaget på et rådsmøde uden drøftelse. Formålet med ændringsforslaget er at tilpasse forordningen i lyset af foretagne vurderinger og indvundne erfaringer med henblik på en præcisering af agenturets mandat og opgaver og afhjælpning af de mangler, der er fundet, herunder særligt reglerne om fælles operationer og pilotprojekter. Det foreslås, at grænseagenturet danner en pulje af grænsevagter fra medlemsstaterne i et fælles støttehold (Frontex Joint Support Team) til brug for fælles operationer og pilotprojekter. Det foreslås endvidere muligt for agenturet selv at anskaffe eller lease teknisk udstyr i forbindelse med fælles operationer og pilotprojekter. Det foreslås præciseret, at det fortsat er medlemsstaterne, der har ansvaret for kontrollen og overvågningen af deres egne ydre grænser. Et samarbejde med det kommende Europæiske Asylstøttekontor (EASO) er skrevet ind, og bestemmelserne vedrørende samarbejde med tredjelande er foreslået udbygget, herunder at Frontex skal have mulighed for at anvende forbindelsesofficerer i tredjelande. Også reglerne om Frontex' rolle i forbindelse med fælles tilbagesendelsesaktioner er foreslået justeret. Forslaget er omfattet af det danske forbehold, men udgør en videreudvikling af Schengen-samarbejdet. Danmark har tilsluttet sig den nuværende forordning på mellemstatsligt grundlag. En dansk tilknytning til ændringen af Frontex-forordningen skønnes ikke at have statsfiansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser, som ikke kan afholdes inden for de eksisterende rammer. Forslaget skønnes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Danmark støtter videreudviklingen af Frontex, idet dette har til formål at forbedre effektiviteten af Frontex' arbejde.

1. Baggrund

Frontex-agenturet blev oprettet i 2004 med Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004. Agenturet indledte sin virksomhed den 1. maj 2005.

Danmark deltager i medfør af Protokollen om Danmarks Stilling i Frontex på mellemstatligt grundlag, og Rigspolitiet repræsenterer Danmark i Frontex' bestyrelse.

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet til EU-traktaten og TEUF, finder derfor anvendelse.

Frontex-agenturet har hidtil haft til opgave at koordinere det operative samarbejde mellem medlemsstaterne, hvad angår forvaltning af de ydre grænser. Frontex har i den forbindelse blandt andet bistået medlemsstaterne med uddannelse af nationale grænsevagter, udført risikoanalyser og fælles operationer.

Frontex-agenturet er et EU-agentur, men medlemsstaterne er sammenfaldende med medlemsstaterne af Schengen-samarbejdet og inkluderer derfor også lande uden for EU, som for eksempel Island, Norge og Schweiz.

Det Europæiske Råd anmodede i Stockholm-programmet, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd i december 2009, Kommissionen om senest i begyndelsen af 2010 at fremsætte forslag til en præcisering af Frontex' mandat og styrkelse af dets rolle under hensyn til resultaterne af foretaget evaluering af agenturet og medlemsstaternes rolle og ansvar inden for grænsekontrol.

Den 24. februar 2010 fremsatte Kommissionen efter evaluering og konsekvensanalyse af en fremtidig udbygning af Frontex-agenturet forslag til ændring af Frontex-forordningen.

Forslaget blev præsenteret ved Rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 25.-26. februar 2010.

Af andre forordninger, som vedrører Frontex-agenturet og dets virke, kan nævnes Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en ordning for oprettelse af hurtige grænseindsatshold og ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 med hensyn til denne forordning og om regulering af gæstemedarbejderes opgaver og beføjelser.

Forslaget skal vedtages med kvalificeret flertal i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure med Europa-Parlamentet, jf. TEUF artikel 294.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 74 og artikel 77, stk. 1, litra b) og c).

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til tredje del, afsnit V i TEUF, og ifølge protokolens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

Ifølge artikel 4 i Protokollen om Danmarks Stilling skal Danmark inden 6 måneder efter, at Rådet har truffet afgørelse om et forslag om eller et initiativ til udvikling af Schengen-reglerne træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre forslaget i den nationale lovgivning.

Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet den 7.-8. oktober 2010, men det kan ikke udelukkes, at forslaget i løbet af efteråret vil blive vedtaget på et rådsmøde uden drøftelse, hvorfor sagen forelægges tidligt i den nationale EU-procedure.

2. Formål og indhold

Formålet med ændringsforslaget er at tilpasse forordningen i lyset af de vurderinger, der er foretaget, og de indvundne praktiske erfaringer med henblik på en præcisering af agenturets mandat og opgaver og afhjælpning af de mangler, der er fundet, herunder særligt reglerne om fælles operationer og pilotprojekter.

Forordningen indeholder:

- En revideret mekanisme, hvor medlemsstaterne har pligt til at bidrage med udstyr, kombineret med, at Frontex gradvist vil indkøbe eller lease sit eget tekniske udstyr.
- En revideret mekanisme, hvor medlemsstaterne har pligt til at bidrage med personel, kombineret med en pulje af grænsevagter, der af medlemsstaterne udstationeres i Frontex på halvpermanent basis med status som nationale eksperter.
- Der tillægges agenturet en delvis ledende rolle i forbindelse med udførelsen af fælles operationer, herunder udarbejdelse af operativ plan, evaluering og rapportering af hændelser.
- Frontex får mulighed for at finansiere og gennemføre projekter vedrørende teknisk bistand i tredjelande og til at indsætte forbindelsesofficerer i tredjelande.
- Frontex tillægges en koordinerende rolle i forbindelse med gennemførelsen af fælles tilbagesendelsesaktioner.
- Frontex får beføjelse til at analysere operationelle risici og behov i de enkelte medlemsstater.

2.1 Oprettelse af agenturet

Afsnittet om oprettelse af agenturet indeholder som noget nyt i artikel 1 en henvisning til Schengengrænse-kodeksen, EU-ret, folkeret, forpligtelser vedrørende adgang til international beskyttelse og de grundlæggende rettigheder.

2.2 Definitioner

Under afsnittet om definitioner er der i artikel 1a foreslået indsat en præcisering af definitionen af værtsmedlemsland for at tage højde for operationer til søs. Kommissionen har herudover foreslået, at begrebet "medlemmer af holdene" defineres i forhold til Frontex-operationer, og at man reviderer definitionen på teknisk udstyr.

2.3 Væsentligste opgaver

Under afsnittet om væsentligste opgaver, har Kommissionen i artikel 2 foreslået at udvide agenturets opgaver under risikoanalyser, således at agenturet nu også skal foretage evaluere

ringer af medlemsstaternes kapacitet til at imødegå trusler og pres på de ydre grænser. Der lægges endvidere op til, at agenturet ikke længere kun skal følge udviklingen inden for forskning, der er relevant for kontrol og overvågning af de ydre grænser, men også deltage i udviklingen af denne forskning. Agenturet får endvidere mulighed for at koordinere tilrettelæggelsen af fælles tilbagesendelsesaktioner. Hertil får agenturet nye beføjelser i forhold til at udvikle og drive informationssystemer samt at yde den nødvendige bistand til udvikling og drift af et europæisk grænseovervågningssystem.

Under forhandlingerne er der opnået enighed om at bløde op på formuleringen af artikel 2, således at det ikke er medlemsstaternes kapacitet, der skal evalueres, men at Frontex skal foretage studier af udvalgte sektorer ved de ydre grænser for bedre at kunne planlægge sine operationer.

Der er i artikel 2, stk. 1a, indsat et nyt afsnit om, at alle grænsevagter og andet af medlemsstaternes personale samt agenturets eget personale forud for deltagelse i operationer skal have modtaget uddannelse i relevant EU-ret og folkeret, herunder i de grundlæggende rettigheder og adgang til international beskyttelse.

I artikel 2, stk. 2, indføres som noget nyt en rapporteringspligt for Frontex' administrerende direktør i forhold til bestyrelsen i forbindelse med medlemsstaternes rapporter til agenturet om operative spørgsmål ved de ydre grænser uden for agenturets rammer.

2.4 Fælles operationer og pilotprojekter ved de ydre grænser

I artikel 3, stk. 1, foreslås det skrevet ind, at agenturet forud for fælles operationer og pilotprojekter udfærdiger en grundig risikoanalyse. Herudover foreslås det skrevet ind, at fælles operationer og pilotprojekter kan bringes til ophør af agenturet selv, hvis betingelserne for gennemførelsen ikke længere er til stede.

I artikel 3, stk. 2, foreslås det indført, at agenturet opretter en pulje af grænsevagter til et fælles støttehold til eventuel indsættelse under fælles operationer og pilotprojekter.

I artikel 3, stk. 4, indføres som noget nyt en forpligtelse for agenturet til at fremsende evalueringsrapporterne fra fælles operationer og pilotprojekter til Frontex' bestyrelse senest 60 dage efter aktivitetens afslutning.

2.5 Operative aspekter af fælles operationer og pilotprojekter

Som noget nyt foreslås indsat artikel 3a, som fastsætter regler for de operative aspekter ved fælles operationer og pilotprojekter. Det fremgår, at Frontex' administrerende direktør i forbindelse med fælles operationer og pilotprojekter udarbejder en operativ plan for aktiviteterne. Den administrerende direktør og værtsmedlemsstaten indgår aftale om den operative plan med en deltageret angivelse af de organisatoriske forhold med videre.

2.6 Sammensætning og indsættelse af Frontex' fælles støttehold

Som noget nyt foreslås endvidere indsat artikel 3b, der fastsætter regler for sammensætning og indsættelse af fælles støttehold. Der vil være en national pulje, som medlemsstaterne udpeger, efter at Frontex' bestyrelse har truffet afgørelse om det samlede antal grænsevagter til denne pulje. Disse grænsevagter stilles til rådighed med henblik på indsættelse efter, at agenturet anmoder medlemsstaterne herom. Medlemsstaterne har, medmindre der er opstået en usædvanlig situation, pligt til at bidrage med grænsevagter, uden at antallet er angivet nærmere. Agenturet har en frist på 30 dage til at indgive anmodning til medlemsstaterne om indsættelse af grænsevagter fra den fælles pulje. Agenturet betaler omkostningerne i forbindelse med medlemsstaternes nationale puljes grænsevagters deltagelse i de fælles støttehold. Herudover bidrager medlemsstaterne med nationale eksperter, som udstationeres til agenturet i op til seks måneder, og som agenturet kan indsætte i forbindelse med fælles operationer og pilotprojekter uden forinden at have anmodet medlemsstaterne herom. Medlemmerne af støtteholdene skal i forbindelse med udførelsen af deres opgaver fuldt ud overholde de grundlæggende rettigheder og respektere den menneskelige værdighed.

2.7 Instruktion af Frontex' fælles støttehold

Som noget nyt foreslås indsat artikel 3c om instruktion af Frontex' fælles støttehold. Det fremgår, at det under indsættelsen af de fælles støttehold er værtsmedlemsstaten, som udsteder instrukser til holdene i overensstemmelse med den operative plan. Agenturet kan gennem sin koordinationsansvarlige overbringe sine synspunkter til værtsmedlemsstaten, som skal tage hensyn til disse synspunkter. Værtsmedlemsstaten giver den koordinationsansvarlige den nødvendige bistand og fuld adgang til støtteholdene under indsættelsen.

2.8 Risikoanalyse

Som noget nyt er der i [artikel 4](#) om risikoanalyse indført en forpligtelse for medlemsstaterne til at videregive alle de nødvendige oplysninger om situationen og om eventuelle trusler ved de ydre grænser til agenturet. Herudover foretager agenturet regelmæssigt en vurdering af medlemsstaternes kapacitet til at imødegå forestående udfordringer ved de ydre grænser. Agenturet evaluerer på den baggrund medlemsstaternes strukturer, udstyr og ressourcer med hensyn til grænsekontrol. Resultaterne heraf forelægges mindst en gang årligt for Frontex' bestyrelse.

2.9 Uddannelse og forskning

Under afsnittet om uddannelse i artikel 5 er der som noget nyt indført en forpligtelse for medlemsstaterne til at indarbejde agenturets fælles grundlæggende uddannelsesprogram i medlemsstaternes uddannelse af nationale grænsevagter. Herudover der indsat en henvisning til, at de nationale grænsevagter blandt andet skal undervises i de grundlæggende rettigheder og adgang til international beskyttelse.

Som noget nyt foreslås det i [artikel 6](#), at agenturet ikke alene følger relevant forskning for agenturets mandat, men også yder bidrag til denne forskning.

2.10 Teknisk udstyr

Under afsnittet om teknisk udstyr i artikel 7, stk. 1, foreslås som noget nyt, at agenturet nu får mulighed for selv at indkøbe eller lease teknisk udstyr i forbindelse med fælles operationer, pilotprojekter, indsættelse af hurtige grænseindsatshold, tilbagesendelsesaktioner eller projekter vedrørende teknisk bistand. Inden erhvervelse af udstyr, der medfører væsentlige udgifter for agenturet, skal der foretages en grundig behovs- og costbenefit-analyse. Ved større indkøb eller leasing skal agenturet indgå aftale med en medlemsstat, som sørger for indregistrering af udstyret. Indregistreringsstaten eller leverandøren af udstyret tilvejebringer nødvendige eksperter og teknisk mandskab til at betjene det tekniske udstyr.

I artikel 7, stk. 2 til 4 foreslås indsat bestemmelser, hvoraf det fremgår, at en central fortegnelse over teknisk udstyr til rådighed udarbejdes af agenturet, og at denne fortegnelse skal indeholde et minimumsantal af hver type teknisk udstyr. For så vist angår minimumspuljen, som medlemsstaterne er forpligtet til at bidrage til, skal medlemsstaterne kunne stille udstyret til rådighed efter anmodning fra agenturet med en frist på 30 dage, medmindre at medlemsstaten står over for en helt usædvanlig situation. Medlemsstaternes bidrag til puljen af teknisk udstyr revideres en gang årligt.

Under forhandlingerne er der vedrørende medlemsstaternes forpligtelse til at bidrage med teknisk udstyr opnået enighed om at indsætte en bestemmelse om, at denne forpligtelse fastlægges nærmere i forbindelse med de årlige bilaterale forhandlinger mellem den enkelte medlemsstat og Frontex.

Som noget nyt foreslås indsat artikel 7, stk. 5, om medlemsstaternes refusion af udgifter. Det foreslås, at agenturet finansierer det tekniske udstyr, som er en del af minimumspuljen, mens teknisk udstyr herudover samfinansieres af agenturet med op til 60 % af udgifterne. Bestemmelsen er indsat som et incitament til medlemsstaterne til at bidrage mest muligt til minimumspuljen, som agenturet finansierer fuldt ud.

Som noget nyt foreslås endvidere indsat artikel 7, stk. 6, hvor bestyrelsen pålægges pligt til at aflægge rapport en gang om måneden til Frontex' bestyrelse om sammensætning og indsættelse af det tekniske udstyr.

2.11 Støtte til medlemsstater i situationer, der kræver øget teknisk og operativ bistand ved de ydre grænser

Den nuværende artikel 8 foreslås ophævet, da reglerne dækkes af bestemmelserne om fælles operationer, teknisk bistand og Frontex' fælles støttehold.

2.12 Operativ plan og omkostninger (ved de hurtige grænseindsatshold)

Af mere teknisk art foreslås artikel 8e, stk. 1, litra f) til i), hvoraf litra h) og i) er nye, affattet således, at de stemmer overens med artikel 3a, litra f) og g) om operative aspekter af fælles operationer og pilotprojekter.

Af samme årsag foreslås artikel 8h affattet således, at der indsættes en bestemmelse om refusion af omkostninger i forbindelse med Frontex' fælles støttehold.

2.13 Samarbejde om tilbagesendelse

Under afsnittet om samarbejde om tilbagesendelse i artikel 9 foreslås det som noget nyt, at medlemsstaterne kan anmode agenturet om at yde den nødvendige bistand og sikre koordineringen af tilrettelæggelsen af medlemsstaternes fælles tilbagesendelsesaktioner inden for rammerne af EU's tilbagesendelsespolitik. Det foreslås endvidere, at agenturet forpligtes til at opstille en adfærdskodeks for tilbagesendelse med fly af tredjelandsstatsborgere. Adfærdskodeksen skal være i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder. Det foreslås endvidere, at adfærdskodeksen udfærdiges, så der effektivt kan udøves tilsyn under hele tilbagesendelsesaktionen. Som noget nyt forpligtes medlemsstaterne endvidere til at afgive en meddelelse en gang om måneden til agenturet om tilbagesendelsessituationen i de enkelte medlemsstater. I forbindelse med samarbejdet om tilbagesendelse samarbejder agenturet ligeledes med relevante tredjelande herom.

Under forhandlingerne er der opnået enighed om, at medlemsstaterne alene skal afgive meddelelse til Frontex om tilbagesendelsessituationen, hvis der er behov herfor.

2.14 Systemer til udveksling af oplysninger og databeskyttelse

Under afsnittet om systemer til udveksling af oplysninger foreslås det indsat i artikel 11, at agenturet udvikler og driver et informationssystem, der kan udveksle klassificerede oplysninger, som ikke er personoplysninger, med Kommissionen og medlemsstaterne.

Som noget nyt foreslås endvidere indsat bestemmelser i artikel 11a og 11b om databeskyttelse og behandling af klassificerede og ikke-klassificerede følsomme oplysninger, hvor det fremgår, at behandlingen af disse oplysninger foretages i henhold til gældende EU-ret og Kommissionens regler og principper herom.

2.14 Samarbejde med EU-agenturer og internationale organisationer

Under afsnittet om samarbejde med andre EU-agenturer og -organer og internationale organisationer i artikel 13 foreslås indsat en henvisning til, at agenturet endvidere kan samarbejde med Det Europæiske Asylstøttekontor og Agenturet for Grundlæggende Rettigheder.

2.15 Fremme af det operative samarbejde med tredjelande

Som noget nyt foreslås der under afsnittet om samarbejde med tredjelande i artikel 14, stk. 1, indsat en direkte henvisning til menneskerettighederne.

Det foreslås endvidere i artikel 14, stk. 2-3, at agenturet skal have mulighed for i tredjelande at indsætte forbindelsesofficerer, som skal indgå i et samarbejde med medlemsstaternes forbindelsesofficerer. Der kan kun indsættes forbindelsesofficerer i tredjelande med en

grænseforvaltning, som er i overensstemmelse med minimumsstandarder for menneskerettigheder.

I artikel 14, stk. 4 foreslås, at der skabes mulighed for, at agenturet kan opnå EU-finansiering til at iværksætte projekter til at yde tredjelande teknisk bistand.

I artikel 14, stk. 5, præciseres, at medlemsstaterne i deres aftaler med tredjelande efter omstændighederne indsætter bestemmelser om agenturets rolle og kompetence.

Endelig foreslås det indsat som noget nyt i artikel 14, stk. 7, at forinden indsættelse af forbindelsesofficerer i medfør af artikel 14, stk. 2, eller agenturets samarbejde med tredjelande i medfør af artikel 14, stk. 6, skal Kommissionen have udtalt sig til fordel herfor.

2.16 Hjemstedsaftale og personale

Der foreslås som noget nyt indsat artikel 15a, hvor det præciseres, at der skal indgås en hjemstedsaftale om mere praktiske forhold mellem agenturet og den medlemsstat, som huser agenturet.

Som noget nyt foreslås endvidere indsat artikel 17, stk. 3, hvor det præciseres, at det alene er agenturets personale, der under nærmere betingelser kan udnævnes til koordinationsansvarlige for fælles operationer og pilotprojekter, og det alene er nationale eksperter udsendt af medlemslandene, som kan tilknyttes Frontex' fælles støttehold.

Som noget nyt indsættes de mere tekniske bestemmelser artikel 17, stk. 4-5, hvor det fremgår, at bestyrelsen vedtager gennemførelsesbestemmelser i forhold til vedtægten for EU-tjenestemænd, og at bestyrelsen kan vedtage bestemmelser, så de nationale eksperter kan udstationeres ved agenturet.

2.17 Bestyrelsens beføjelser og sammensætning og den administrerendes direktør opgaver og beføjelser

Som noget nyt foreslås det indsat i artikel 20, stk. 2, litra h), at Kommissionen skal forhåndsgodkende agenturets organisationsplan og personalepolitik. Bestemmelsen er indsat for, at Kommissionen overordnet kan sikre, at budgettet overholdes.

Som noget nyt indsættes endvidere i artikel 20, stk. 2, litra i), en bestemmelse om, at Frontex' bestyrelse godkender agenturets flerårige plan med henblik på at sikre den langsigtede strategi.

Det foreslås som en mindre justering i artikel 20, stk. 4, at bestyrelsen kan rådgive den administrerende direktør om blandt andet aktiviteter vedrørende forskning.

Som noget nyt foreslås det indsat i artikel 31, stk. 1, at bestyrelsesmedlemmernes mandatperiode kan forlænges. I den nuværende forordning er det alene muligt at forlænge mandatperioden en enkelt gang.

Det foreslås endvidere, at artikel 21, stk. 3, om de Schengen-associerede lande (Norge, Island og Schweiz) deltagelse i agenturets arbejde justeres.

Det foreslås indsat som noget nyt under den administrerende direktørs opgaver og beføjelser i artikel 25. stk. 3, litra g), at den administrerende direktør har til opgave at iværksætte den operative plan ved fælles operationer og pilotprojekter.

2.18 Evaluering

Som noget nyt foreslås det indsat under artikel 33, stk. 2a, at den eksterne evaluering af forordningens gennemførelse, som foretages hvert femte år, skal indeholde en analyse af agenturets behov for at ansætte uafhængige grænsevagter til at virke med instruks fra agenturet og en beskrivelse af de retlige rammer, der ville være nødvendige til dette formål.

Under forhandlingerne er der opnået enighed om at ændre teksten med hensyn til evalueringerne af agenturets behov for at ansætte uafhængige grænsevagter, så ordvalget er i overensstemmelse med Stockholm-programmet, hvor man opererer med begrebet "et europæisk system af grænsevagter".

Det foreslås endvidere indsat under artikel 33, stk. 2b, at evalueringen skal indeholde en analyse af, hvordan charteret om de grundlæggende rettigheder er blevet overholdt i henhold til nærværende forordning.

2.19 Ikrafttræden

Det fremgår af artikel 2 i forslaget til ændring af forordningen, at forordningen træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til tredje del, afsnit V i TEUF, og ifølge protokolens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

Ifølge artikel 4 i Protokollen om Danmarks Stilling skal Danmark inden 6 måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om et forslag om eller et initiativ til udbygning af Schengen-reglerne træffe foranstaltning om, hvorvidt det vil gennemføre foranstaltningen i den nationale lovgivning.

Forslaget udgør en videreudvikling af Schengen-reglerne.

Vedtagelsen af forslaget får ingen lovgivningsmæssige konsekvenser, da Danmark ikke deltager i vedtagelsen, og ændringsforslaget ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

En gennemførelse af ændringerne på mellemstatsligt grundlag vil ikke få lovgivningsmæssige konsekvenser i Danmark.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter videreudviklingen af Frontex, idet dette har til formål at forbedre effektiviteten af Frontex' arbejde.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Generelt forventes landene at være tilfredse med forslaget, men flere lande har allerede understreget vigtigheden af, at Frontex' koordinerende rolle bliver fremhævet tydeligere, og at der i forbindelse med evalueringer af medlemsstaternes grænsesystemer ikke kommer til at ske en overlapning med de allerede eksisterende Schengen-evalueringer.

6. Høring

Forslaget til forordningen er senest blevet drøftet på møde den 16. september 2010 i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS).

7. Europa-Parlamentet

Kommissionen har sendt ændringsforslaget til Europa-Parlamentet samtidig med oversendelsen til Rådet med henblik på Europa-Parlamentets stillingtagen til forslaget i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure, jf. TEUF artikel 294. *Det forventes, at Europa-Parlamentet vil behandle forslaget på plenarmøde den 13. december 2010.*

8. Nærhedsprincippet

Ændringsforslaget skønnes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da spørgsmålet om effektivisering af Frontex ikke løses gennem national regulering i de enkelte medlemsstater.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

En vedtagelse af ændringen af forordningen vil ikke få direkte statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser, da Danmark ikke deltager i vedtagelsen. Forordningen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark.

Det vurderes ikke, at gennemførelsen af ændringerne på mellemstatsligt grundlag vil få statsfinansielle konsekvenser, som ikke kan afholdes inden for de eksisterende rammer eller *EU-budgetmæssige konsekvenser, idet Kommissionen ikke har stillet forslag om en ændring af Frontex' samlede budget.*

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Henholdsvis den 31. maj 2010 og 1. juni 2010 blev grundnotatet oversendt til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik.